

Uw studententijd breekt aan Eindelijk vrij

Gefeliciteerd, u staat aan het begin van wat u achteraf wellicht de mooiste tijd van uw leven zal vinden. Voor het zover is, dient u echter nog ettelijke malen af te rekenen met vervelende professoren, vuistdikke cursussen, katers, examens, liefdesverdriet en ongeruste ouders. Gelukkig is daar nog Veto om uw leed te verzachten.

Het is eens iets anders. Weldra behoort u tot het ras der porren en schachten. De wereld die voor u opengaat is er een van vrijheid, blijheid en wijsheid. Althans dat hopen we. Leuven heeft alvast veel in huis om het u naar de zin te maken. Een universiteit, bijvoorbeeld. Een halucinante hoeveelheid cafés. Studentenkoten in elke straat. Een spiksplinternieuw museum. Alma's met voedzame en voordelige kost. Fuifzalen. Een bibliotheek op iedere straathoek. Kebab.

MEGALOMAAN

Binnenkort behoren klassiekers als LOKOmotion en de 24 urenloop tot uw collectief bewustzijn. LOKOmotion is niets minder dan een gigafuif waarbij zowat alle kringen en zalen van de stad betrokken worden. Voor de prijs van één zielige toegangkaart ligt het volledige Leuvense nachtleven aan uw voeten. Tijdens de 24 urenloop worden er gedurende een nacht en een dag toertjes gelopen rond de piste van het Sportkot. Weinig opzienbarend misschien, maar de slo-

pende wedstrijd baadt in een gezellige tot bruisende festivalsfeer, trekt massa's volk, en gaat jaarlijks gepaard met eeuwige roem voor de winnende kring, Appoloon.

Beide megalomane activiteiten worden georganiseerd door de Leuvense Overkoepelende Kring-Organisatie — zeg maar de Leuvense studentenraad — of kortweg LOKO. Deze vereniging verdedigt de belangen van de Leuvense student in de verschillende raden van de universiteit en in overkoepelende studentenraden. Binnen de eigen kring kan de enthousiaste eerstejaarsstudent zich dan weer laten dopen, deelnemen aan het eerstebachweekend of beroep doen op peter, meter en cursusdienst.

HEMEL

Allemaal goed en wel, maar wat heb je nu eigenlijk vast? *Veto* is het onafhankelijke weekblad voor — en vooral door — de Leuvense studenten. In *Veto* leest u elke week wat er gaande is in de stad en aan de universiteit op het vlak van studenten-zaken, cultuur, sociale kwesties en onderwijs. Onze redactie draait — in tegenstelling tot die van de Campuskrant — vrijwel uitsluitend op student-vrijwilligers. Het nieuws dat we brengen is dan ook in de eerste plaats relevant voor de duizenden studenten aan de universiteit en de hogescholen van Leuven.

Onafhankelijk, jong en eigenzinnig als we zijn, bekijken we de gang van zaken om ons heen graag met kritische blik. Van het beleid

“Studenten mogen van mij vaten verwachten”

Mark Waer noemt u voortaan best bij zijn koosnaampje: “mijnheer de rector”. Op zeven juni werd de man verkozen na een strijd met Koen Geens. Op pagina 6 leest u het interview van na zijn verkiezing.

van de nieuwe rector tot de nieuwste opvoeringen in STUK: *Veto* slijpt zijn pen en schrijft ze de hemel dan wel de dieperik in. Analyse en opinie bieden de nodige achtergrond bij actuele dossiers, artiesten die Leuven aandoen zijn voor onze interviewers niet veilig, en ons gastprogramma K.U.Leuven trekt met onverbidde satire ten strijde tegen wantoestanden, plaatselijke ego's en de flikken. Wie graag een concert of voorstelling meepikt, kan bij ons terecht voor wekelijkse ticketwedstrijden en de culturele

agenda.

OVERLEVINGSKANSEN

Dit nulnummer geeft alvast een idee van wat *Veto* u te bieden heeft. Naast een bonte verzameling van artikels die het afgelopen jaar werden gepubliceerd, vindt u ook enkele nieuwe artikels cruciale informatie over de start van het culturele seizoen, de Leuvense politie en uw overlevingskansen tijdens uw eerste week als student. Als zomers toemaatje zochten we speciaal voor de heethoofden de plekjes op waar

zwemmen in openlucht is toegestaan.

Veto wordt iedere maandag gratis verspreid in de universiteitsgebouwen, Alma's en fakbars. Op het internet zijn we te vinden op www.veto.be. Meeschrijven? Blader gauw naar pagina 7.

Rest ons nog de dankbare taak u allen een mooie periode in Leuven toe te wensen. Welkom! Maak er een prachtige studententijd van.

DE REDACTIE |

Veto rekruteert

Er doen veel sterke verhalen de ronde over het studentenleven. Het goede nieuws is dat die allemaal waar zijn. Dat zal u wel ervaren van op de eerste rij. In de ideale wereld bedoelen we met “eerste rij” de redactie van *Veto*. Wij zijn immers constant op zoek naar jong bloed, jonge ideeën en jonge meisjes. Wij hebben dan ook niets liever dan dat u ons vervoegt.

Vroeger twijfelde niemand aan de slogan “de beste pennen schrijven voor *De Morgen*”. Tot iemand al die pennen op straat begon te smijten. Tegenwoordig

schrijven de beste pennen voor *Veto*. Of toch de beste pennen onder pakweg de vijftientig. Plus de occasionele beste pen van net dat tikje ouder. Kom dat gerust zelf verifiëren. Neem een kijkje. Test uw pen. Of uw toetsenbord, als u zo'n nieuwerwetse beeldenstormer bent. U zal er geen spijt van krijgen.

Dat hoeft zelfs niet te vloeken met voornemens à la dag na dag de nacht doorgonden in een groezelig etablissement of een hippe discotheek. Wij weten dat de zon opkomt in het oosten en wij zijn

daar geregeld live getuige van. Wij zijn het meest decadente gezelschap sinds keizer Caligula met de mannen van Led Zeppelin op kroegentocht ging in Sodom. Of in Gomorra, daar willen we vanaf zijn. Wij zijn *party animals* met een missie.

Want dat is natuurlijk de *catch*: tussen het hijsen door lullen wij niet gewoon over de wijven, de voetbal en het nakende einde van *F.C. De Kampioenen*. Wij spreken, neen, wij discussieren, wij debatteren, wij worstelen verbaal over het feminisme, over Immanuel Kant,

over de situatie op de Gazastrook. Wij willen de waarheid weten en gaan over lijken om ons doel te bereiken. Wij zijn intellectuelen maar aardige intellectuelen.

Dus kom eens af, probeer ons eens uit of we weten u te vinden. Ontdek jezelf, begin bij *Veto*. Wij zetten alvast een bak bier koud. Tot binnenkort!

(G.J.) |

LEXICON VAN DE STUDENT

- A - André Oosterlinck, ir. dr. dr. prof. ere-rector voorzitter baron
- B - Buis
- C - Colleges
- D - Dorst
- E - Erasmus (a carrier boost, sic)
- F - Fakbar, uw thuis
- G - Groententas
- H - Hogeschool
- I - Illuminati
- J - Jonas Boonen
- K - Kater
- L - Leuven
- M - Mama bellen
- N - (Niet) Naar de les gaan
- O - Overslapen
- P - Professor
- Q - Quick en andere fastfood
- R - Rollebollen
- S - Studeren
- T - Tobback, Louis
- U - Universiteit
- V - Vakantie
- W - Waer, rector
- X - eXamens
- Y - Ijsjes likken
- Z - Zelf uw plan trekken

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Nieuwe grafische afdeling

Acco verlaagt prijzen met tien procent

Afgelopen weekend opende Acco in Herent een nieuwe grafische afdeling. Naast de extra werkgelegenheid die Acco zo op de voormalige Henkelsite creëert, betekent dat ook voor studenten goed nieuws: Accoleden krijgen vanaf volgend academiejaar een extra korting van tien procent, een derde daling in enkele jaren.

JEROEN DEBLAERE & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Afgelopen woensdag opende Acco-directeur Herman Peeters plechtig de nieuwe grafische afdeling in Herent. Blij leidde hij de feestelijke opening in en samen met een aantal sprekers bracht hij heel wat goed nieuws.

Frank Vandenbroucke — tot 7 juni nog minister van Onderwijs — mocht de speech die hij op 1 mei zou afsteken al eens inoefenen. Hij sprak een hele tijd over een durfplan voor de Vlaamse regering, maar stelde ook dat het bijzonder was dat Acco durfde investeren in tijden van economische crisis. Herman Peeters en de voltallige Raad van Bestuur, dus ook studentleden, kregen van de minister een pluim. Dat de coöperatieve in deze barre tijden extra werkgelegenheid kan creëren — er zouden 75 mensen in dienst zijn bij Acco — is volgens de minister hoogst opmerkelijk, en voorts stelde hij: “Accocursussen worden volgend jaar tien procent goedkoper. Acco zorgt voor goed nieuws op momenten dat we dat erg nodig hebben.”

SCHAAL

De manier waarop cursussen worden geproduceerd, wordt dus ver-

der geprofessionaliseerd en dat heeft alles te maken met een steeds verder om zich heen grijpende schaalvergroting. Nu Acco ook in andere studentensteden actief is (het heeft filialen in onder andere Antwerpen, Gent en Brugge), kan het een schaalvoordeel genieten waardoor de prijzen gedrukt worden. De nieuwe grafische afdeling is

“Wij geloven nog steeds in het gewone boek”

dan ook een rechtstreeks gevolg van die verdere uitbreidings- en professionaliseringspolitiek van Acco.

E-BOOK

Dat de nieuwe machines er professioneel en spiksplinternieuw uitzien, verraadt dat Acco nog toekomst ziet in de gewone Accocursus. “Wij geloven nog steeds in het gewone boek,” zo verklaarde Jan Bundervoet die de Raad van Bestuur van Acco voorziet, tijdens zijn toespraak. Hoewel velen geloven dat de evolutie naar het e-book onafwendbaar is, blijft het besef bestaan dat studenten wellicht nog een tijd zullen willen blokken in boeken van papier. Acco investeert

in de toekomst en in die toekomst speelt het gewone boek nog steeds een belangrijke rol.

POSITIEF

Er lijkt een positieve evolutie te komen in het beleid van Acco. Niet alleen stelt de coöperatieve de prijzen te kunnen drukken, er wordt ook ernstig nagedacht over de samenwerking met de cursusdiensten van de kringen in een toekomstwerkgroep. Op de resultaten van die werkgroep blijft het natuurlijk nog even wachten, maar dat er gepraat wordt is al een heuse stap in de

goede richting. Waakzaamheid blijft natuurlijk geboden. Wanneer de glamour en glitter van de receptie is geluwd moeten we erop blijven toezien dat de prijzen inderdaad zullen dalen. Zoals een wijze oit zei: “Eerst zien en dan geloven.”

Dit artikel verscheen op 4 mei 2009.

Merk op, lieve lezer, dat Acco niet de enige plaats is waar cursusmateriaal verdeeld wordt. De cursusdienst van de eigen studentenkring kan bepaalde cursussen vaak veel goedkoper aanbieden. Eén gouden tip: kijk en vergelijk!

Splinter |

Een nieuw paar ogen

In september dient een nieuw academiejaar zich aan. Een heel pak nieuwe bestuurders zullen de boel leiden. Een overzicht vol vragen.

Mark Waer kreeg afgelopen jaar het mandaat om vanaf september onze universiteit te leiden. Met een nieuwe bestuursploeg — zijn team van vice-rectoren — krijgt hij de opdracht de bestuurscrisis aan onze universiteit te bezweren, maar moet hij eveneens een aantal moeilijke knopen ontwarren. Zal de rector in staat zijn de academisering tot een goed einde te brengen en zullen problemen met de invoering van de diplomaruimte tot een minimum beperkt worden? Hoe zit het met studiebegeleiding in een steeds complexere universiteit en op welke manier zal de nieuwe baas van onze alma mater eigen accenten gaan leggen? In de aanloop naar de verkiezingen benadrukte Waer bijvoorbeeld een nijpend tekort aan zelfmoordpreventie. Zal dat probleem naar behoren aangepakt worden?

So much to do, so little time, zong Prince ooit. Hij heeft gelijk. Bovendien zal een tekort aan financiële middelen deze bestuursstermijn wellicht hypothekeren. Er schijnt een financiële crisis te heersen, weet u. Er moet bespaard worden, waardoor de ruimte om met de wildste en spraakmakendste beleidsdaden op de proppen te komen verkleind wordt.

Een nieuwe ploeg komt er — zoals elk jaar — ook bij de studentenvertegenwoordigers van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO). De nieuwe vertegenwoordigers gaan ook dit jaar dapper mee beslissingen nemen op het hoogste niveau. De uitdagingen van de rector zijn daarom ook de uitdagingen van LOKO. Daarnaast zullen de nieuwe studentenvertegenwoordigers ook hun eigenste crisis moeten bezweren, de eigen geloofwaardigheid herstel-

len en belang hechten aan de dossiers die voor studenten een verschil kunnen maken. Studiekost — prijzen en politiek bij pakweg Acco en Alma — moet aanhoudende kwaliteitsvolle aandacht krijgen en ook op andere sociale domeinen moet LOKO een oogje in het zeil houden.

Die andere nieuwe ploeg — de Vlaamse regering — staat eveneens voor grote uitdagingen inzake onderwijs. Wat zal de onderwijsminister bijvoorbeeld aanvangen met het Steunpunt Inclusief Hoger Onderwijs — dat afgelopen jaar niet heeft gefunctioneerd terwijl het normaal gesproken kwaliteitsvol onderwijs moet garanderen voor personen met een functiebeperking? Wat zal de rol zijn van de minister in zaken als de academisering en zal de regering de financiële toelagen per student voor sociale voorzieningen voortaan ook gelijkstellen voor studenten uit de hogescholen en studenten die school lopen aan de universiteit? Vandaag bestaat daar nog een ongelijkheid in het nadeel van de universiteitsstudenten.

Ook Veto kijkt dit jaar door een nieuw paar ogen. De nieuwe ploeg zal over bovengeschetste problemen berichten, de beslissingen meedelen en zal bovendien deze beslissingen, keuzes of non-keuzes toelichten en beschouwen. In september maken we allemaal de leien schoon en beginnen we met nieuwe griffels aan een nieuw verhaal. We dragen natuurlijk allemaal een aantal littekens uit het verleden met ons mee. Met respect voor vroeger kijken we dus best uit naar de toekomst. En die toekomst, lieve lezer, die toekomst begint vandaag.

JEROEN DEBLAERE |

Dit lapje tekst vertolkt slechts de mening van een veel te ambitieus broekventje. Belang hoeft er geenszins aan gehecht te worden.

(JOACHIM BECKERS)

Meewerken aan Veto?	p.7
Studentenrestaurant Alma	p.8
De Jeugd van Tegenwoordig	p.10

Politie en student, goede vrienden?

Ziek of niet, wildkotsen = €75

De blauwgepette vrienden uit Leuven staan niet meteen bekend om hun vriendelijkheid. Hun voornaamste doel is het veilig en proper houden van de Leuvense openbare ruimte. Dat dat studenten niet altijd goed uitkomt, mag blijken uit de talrijke boetes die jaarlijks worden uitgedeeld. We zetten even op een rijtje wat je als student beter wel of niet doet, en welke financiële gevolgen er soms zijn.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Fietsers zijn de gemakkelijkste prooi. Doordat Leuven het autoverkeer probeert te ontmoedigen, mogen bestuurders in heel wat straten maar langs één kant erin. Als de straat breed genoeg is, mogen fietsers ook in de tegenovergestelde richting. Op veel plaatsen mag het niet en doe je het toch, dan is de

kans relatief groot dat je een politieagent tegen het lijf loopt.

De Tiensestraat is er bijvoorbeeld een waar menig nieuwelings in Leuven zich laat vangen. Al is dat niet per se moeilijk, als u beseft dat de dienders zich soms ook achter een klein muurtje verstoppen. Pas op het laatste moment springen ze tevoorschijn om u bij de kraag te vatten.

Naast eenrichtingsstraten zijn er al dan niet tijdelijk verkeersvrije wegen. De Diestsestraat bijvoorbeeld mag u niet in tussen 11.00 uur en 19.00 uur. De Muntstraat en consoorten vermijdt u als fietsende het best helemaal. Fietst u spreekwoordelijk een agent tegen het lijf, dan mag u bijna zeker uw paske laten zien.

Nog zo'n allergie van de snorrenclub is het rondrijden zonder nodige fietsverlichting. Een minuscule LED-lampje is tegenwoordig al genoeg, maar wee u als u het niet bij hebt of uw batterijen leeg zijn. Bovengetekende zag om de een of de andere reden nog nooit een politiewagen passeren terwijl zijn

lichten veelvuldig kapot of vergeten waren, maar een kleine rondvraag bevestigde onze hoerchance.

Vroeger durfde de politie nog mild te zijn in september en oktober. Zag u er nog wat eerstejaars uit, dan kwam u er vaak met een waarschuwing vanaf. Tegenwoordig stuurt men meteen vanaf september zowel preventieve (waarschuwend), als repressieve patrouilles op pad.

Maar niet alleen de fietser wordt gevisieerd. Ook de wandelaar kan heel wat fout doen. En dat gebeurt steeds vaker sinds de lokale politie zelf overlastboetes mag uitschrijven in plaats van de zaak langs het parket te sturen.

Ligt bijvoorbeeld uw spijsvertering na een kebab overhoop, dan hebt u maar beter een plastic zakje bij de hand. Ziek of niet, als u betrapt wordt tijdens het lozen van uw maaginhoud, kost dat u 75 euro. Ook wildplassen of het voor losers zo plezante vuilniszakkenvoetballen heeft mogelijk dezelfde uitkomst.

Wie het echt te bont wil maken, moet overigens eens proberen een straat over te steken op minder dan 30 meter van een zebraapad. Er zouden daar vorig jaar enkele studenten door een overijverige kpepiedrager voor op de bon gezwaard zijn.

LOKO en haar nieuwe voorzitter: Jonas Boonen “Geniet met mate(n)”

Terwijl u de eerste weken van het academiejaar sloten schuimende pils converteert naar lauwe pipi, zijn een aantal ijverige jongelingen al druk aan het werk uw belangen te verdedigen binnen de belangrijkste organen van de universiteit. LOKO of de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie vecht voor uw rechten bij de rector, de universiteit of het stadsbestuur en reduceert problemen tot een absoluut minimum. Jonas Boonen is de nieuwe voorzitter en hij vertelt over de organisatie, haar uitdagingen en de vermeende beiaardcantus.

JEROEN DEBLAERE |

Veto: Wat is LOKO?

Jonas Boonen: «LOKO is de Leuvense studentenraad. Dat is een organisatie die probeert alle studenten in Leuven zo goed mogelijk te vertegenwoordigen, zowel de hogeschoolstudenten als de universiteitsstudenten. We vertegenwoordigen ze op de verschillende organen waar de studenten een plaats hebben in Leuven en we organiseren activiteiten en bieden een aantal diensten aan. Die activiteiten omvatten domeinen zoals sport, internationaal, cultuur, en we organiseren natuurlijk ook LOKOmotion (de grootste fuif van het jaar, waar alle zalen in Leuven bij betrokken zijn, red.)»

Veto: Waarom is studentenvertegenwoordiging belangrijk voor de gewone student?

Jonas: «Je moet het een beetje zien als een vakbond van de student. Als er problemen zijn, dan is het onze taak om die op te vangen en te signaleren waar dat mogelijk is. Bestuurders in de universiteit hebben vaak een uitgesproken eigen mening over tal van zaken en dat kan al eens indruisen tegen wat studenten er over denken. De universiteit apprecieert dat trouwens ook, dat wij onze zeg kunnen doen.»

Veto: Hoe kan de student LOKO 'zien'?

Jonas: «Zichtbaarheid is een probleem. Voor iedereen die bij LOKO werkt zou het een prioriteit moeten zijn om studenten zo goed mogelijk te betrekken bij wat ze doen. De

twee grote luiken zijn de onderwijskant en de sociale kant. Voor de onderwijskant werken universiteiten en hogescholen in een getrappt systeem. Dat zit wel goed, een student die inspraak wil kan bij de eigen opleiding beginnen en zo opklimmen. Op sociaal gebied is het moeilijker om de student direct te vertegenwoordigen. Naar mijn gevoel is dat nochtans nog belangrijker. Vooral sociale problemen kunnen studenten hard treffen.»

Veto: Wat zijn die problemen?

Jonas: «Dat zijn problemen rond huisvesting of studiekost. Algemene wantoestanden.»

Veto: Algemene wantoestanden?

Jonas: «Ja, (lacht), algemene wantoestanden in Leuven. Sociale diensten en wat onder de Raad voor Studentenvoorzieningen valt. Allerhande problemen die te maken hebben met wonen en leven in Leuven. Ik heb het gevoel dat we moeten proberen ons vizier nog meer open te stellen om meer op te pikken wat er leeft bij de studenten. De kringen vertegenwoordigen studenten op die sociale dossiers veel minder. En daarin moeten we investeren.»

Veto: Wat zijn de concrete initiatieven voor volgend jaar, los van de vertegenwoordiging?

Jonas: «Concreet hebben we een heel aantal ideeën om de werking te verbeteren en de band met de student strakker aan te halen. Qua activiteiten zal er wellicht niet veel veranderen tegenover dit jaar. Er komt waarschijnlijk een beiaardcantus. Ik hoop dat toch. Of ja,

schrijf maar: 'we denken eraan om...»

Veto: Concreet: een student heeft een probleem. Wat kan die persoon doen?

Jonas: «Ik hoop erop dat zoveel mogelijk studenten zullen denken dat LOKO hen kan helpen. Eens ze weten dat ze op de website informatie kunnen vinden om hen te kunnen helpen, denk ik dat dat veel problemen zal verhelpen. We moeten de site wel beter organiseren zodat die nog meer informatie kan aanbieden. Het informatiegehalte is nu nog niet hoog genoeg. Eens ze daar zitten, komt alles goed.»

Veto: Blijkbaar kunnen studenten ook een LOKO-advocaat inschakelen.

Jonas: «Ja, bij huurdisputen is dat zo, bijvoorbeeld.»

Veto: Wat zijn de belangrijkste dossiers voor volgend jaar?

Jonas: «Ikzelf ga de sociale dossiers aanpakken en ik heb op elk orgaan wel een aantal werkingspunten. Bij Acco is dat bijvoorbeeld de interne werkgroep die nu aan de gang is verder uitbouwen en voet aan de grond houden. Bij Alma is dat de ondersteuning. Kringen moeten ondersteund blijven door Alma, maar dat wordt vaak vergeten. Bij studentenvoorzieningen zelf zou het wat opener moeten evolueren of er zou een orgaan moeten bijkomen. Misschien moet er nagedacht worden over een sociale raad. Dat

zou cool zijn. Maar dat is natuurlijk niet op een jaar in kannen en kruiken. Op onderwijs moeten we met de academisering rekening houden, de diplomaruimte opvolgen.»

Veto: Misschien moeten we ook een leuke vraag stellen?

Jonas: «Ja, misschien wel. Een tip voor de studenten? Geniet met mate(n). Zet die n maar tussen haakjes. De eerste weken mag je je laten gaan, maar je moet natuurlijk ook beseffen wanneer het serieus wordt.»

Meer informatie over LOKO vind je op www.loko.be

(CHRISTOPH MEEUSSEN)

Wildzwemmen in Leuven Jonge eendjes halen het niet

Het is zomer, een verzengende hitte slaat neer op het Leuvense asfalt. De stad heeft meer weg van een traditionele steenoven dan van een provinciestad in het koude België. Waar we anders zitten zeuren over regen kan ons licht gedehydrateerde brein zich nu nog slechts op één gedachte richten. Water! Snel en veel.

RUBEN BRUYNOOGHE |

Afkoeling vinden tot daartoe, maar sinds de democratisering van het hoger onderwijs is er een bijkomende voorwaarde. Het moet gratis wezen. Dat de student geen melkkoe is weten sommige linke rakkers maar al te goed. De voor de hand liggende Sportoase op de Philipssite is dan ook geen optie voor onze uitgemergelde buidel. Wij zijn schooiers. We tasten in onze zakken, maar zoals verwacht vinden we daar onze sportkaart niet meer. Zelfs het universitair zwembad moet van het lijstje geschrapt worden.

Die methodische deductie vol-

gend, lijkt er zich nog maar een mogelijkheid aan te dienen. Middel-eeuwse steden werden bijna uitsluitend aan waterlopen gebouwd en Leuven vormt daarop geen uitzondering. Al meer dan 580 jaar kronkelt de Dijle zich een weg door menig studentenhart. Het is onze beste hoop op verkwikking, ware het niet dat zwemmen in de Dijle eigenlijk niet is toegelaten. We krijgen zelfs een paar goede redenen om ons ook aan dat zwemverbod te houden. Ten eerste is er de volkomen onbetrouwbare stroming. Of zoals een inwoner van Leuven het mooi beschrijft: "Zelfs jonge eendjes kunnen het vaak niet halen van de stroming". Ten tweede is er het ongezuiverd rioolwater dat gedumpt wordt in de rivier. Bovendien is de kans dat je geraakt wordt door een rondrijvende fiets, winkelkarretje of ander gedrocht niet geheel onbestaande.

Om de aandacht op de vuiligheid te richten is er dan ook op twaalf juli, uiteraard in het kader van een bredere internationale actie, de mogelijkheid om in de Dijle te springen.

BEGIJNTJES

We druipen af, maar niet zonder de bedenking dat er vroeger betere tijden waren. Kathia Glabeke, die gratis rondleidingen geeft in Leuven weet meer: "Voor 1833 waren er twee plaatsen waar het toegestaan was om in de Dijle te zwemmen. Dat zou dan ergens in de buurt van het Dijlehof moeten geweest zijn. De begijntjes namen soms wel aanstoot aan al die naakte mensen in hun buurt."

"Rond 1853 vinden we trouwens ook vermelding van badzones

waar je dan 20 cent voor moest betalen om er in te mogen. Je kreeg er dan wel een zwembroek bij. Rond het Spaans kwartier zou het dan wel weer gratis zijn geweest. Alweer tot grote frustratie van de begijntjes."

Maar tegenwoordig is het dus helemaal uit met de pret. Enkel het natuur- en recreatiedomein aan de Plas van Rotselaar biedt nog mogelijkheid tot natuurzwemmen, maar wij hebben geen zin om tot daar te fietsen. Bovendien durft men zelfs voor zo'n veredelde vijver geldelijke compensatie te vragen. We hopen

dan ook dat een van onze 'boerzwas' vrienden een zwembad in de tuin heeft, anders zal een koude douche alweer onze enige waterpret uitmaken.

Voor meer informatie over het zwemmen in de Dijle, surf naar http://www.bigjump.be/nl/waar_h everlee.php of voor meer informatie over de gratis stadwandelingen, surf naar <http://vereniging.leuven.be/gidsen bond/LGBKader.htm>

Vanaf 2010-2011 examenregeling bekend in september

Vervroegde examenplanning krijgt vorm

Voor elke student een geschikte examenregeling uitwerken blijkt telkens weer een huzarenstukje. De vervroegde examenplanning moet daarom het plannen voor studenten, professoren en stafmedewerkers beter en eenvoudiger maken. De vervroegde examenplanning komt tot stand in het kader van de invoering van de diplomaruimte. In tegenstelling tot voor de diplomaruimte zelf, die volgend academiejaar wordt ingevoerd, moeten we voor de vervroegde examenregeling nog wachten tot 2010-2011.

JURGEN D'OURS & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Door de invoering van de diplomaruimte wordt het handhaven van het huidige systeem van examenplanning zo goed als onhoudbaar. In het systeem van de diplomaruimte kan de student vrijer zijn programma samenstellen, wat een hogere complexiteit van de

examenplanning.

De vervroegde examenplanning wordt naar voor geschoven als oplossing, omdat met de hulp van de student een deel van de complexiteit kan worden weggewerkt. Als de student bij het samenstellen van zijn programma ook rekening houdt met de voorziene examenmomenten, kan hij zelf zorgen voor een goede examenspreiding. Stu-

"Gelijke kansen voor elke student"

examenregeling met zich meebrengt. De Academische Raad heeft daarom een commissie aangesteld die moet nadenken over de modaliteiten van de vervroegde

studenten die het standaardtraject volgen, krijgen bovendien sowieso de garantie op een goed gespreid examenrooster. Wie voor afwijkingen van het standaardtraject kiest,

kan bij het samenstellen van zijn studietraject al rekening houden met de consequenties van die afwijkingen. Het is de bedoeling dat studenten bij het samenstellen van een programma rekening kunnen houden met alle beschikbare informatie: uurroosters, examenmomenten en vakbeschrijvingen.

Professor Luc Sels, voorzitter van de commissie die nadenkt over de vervroegde examenplanning, wil streven naar een systeem dat voor elke student de best haalbare examenregeling oplevert. "We zijn er altijd van uitgegaan dat elke student gelijke kansen moet krijgen in het toewijzingsproces van examenmomenten." Wie door pech of door een bewuste keuze afwijkt van het standaardtraject, krijgt niet de slechtste examenmomenten voorgeschoteld: "We voorzien per examenmoment plaats voor flexibele studenten en voor standaardtrajectstudenten. Het is niet zo dat de standaardtrajectstudenten alle gunstige examenmomenten krijgen en de flexibele studenten zich met de overschot tevreden moeten stellen. Bij een mondeling examen dat vijf examenmomenten voorziet, voorzien we dus elke dag een aantal plaatsen voor flexibele studenten."

Nu wordt bij het opstellen van de examenroosters vertrokken van

de agenda's van de professoren. Bij de vervroegde examenregeling zal dat nog steeds het geval zijn, maar de agenda's zullen veel leger zijn dan nu. Wanneer vanaf maart de

"Examenplanning is een belangrijke materie"

planning voor de examenperiodes van het volgende academiejaar begint, wordt aan de professoren gevraagd naar eventuele congressen en om zich op de ingeroosterde examendata vrij te houden, om zo een beter uitgebalanceerde examenplanning toe te laten.

De faculteit bio-ingenieurswetenschappen experimenteerde dit jaar met een vervroegde examenplanning. "Het lijkt mij dat daar vrij snel een breed draagvlak is gekomen voor het systeem en dat ook onder professoren de consensus groeide dat het aangenaam is om vroeger de planning van het hele jaar en de examendata te weten," licht professor Sels toe.

MS DOS

Het Onderwijscomité van Ekonomika ijvert al lang voor een betere examenregeling. Vicepreses Onderwijs Peter Geerts

vindt het spijtig dat de regeling pas een jaar na de diplomaruimte wordt ingevoerd en wijst op het bijna onmogelijke werk dat de examenplanners vandaag verrich-

ten: met MS DOS een zo uitgebalanceerd mogelijk examenrooster samenstellen, rekening houdend met duizend en één factoren. "We moeten de universiteit er op wijzen dat examenplanning een belangrijke materie is, naast les volgen zijn examens de hoofdbekommernis van een student," zegt Peter. "Samen met de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen willen we nadenken over de optimalisering van de examenregelingen. Professoren Sels en Spijksma leveren prima werk, waar we graag aan meewerken."

Dit artikel verscheen maandag 15 november. Alle informatie over de diplomaruimte, die in het komende academiejaar zal worden ingevoerd, vind je op www.kuleuven.be/onderwijs/toekomstigestudenten/diplomaruimte/index.html.

92,9%

van onze studenten vindt direct werk na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

(advertentie)

Hoe overleef ik de eerste week in Leuven?

Profiteren is het sleutelwoord

Je bent jong en onervaren en zal weldra je eerste stapjes in het studentenleven zetten. 'Ssspannend!' Veto geeft graag enkele nuttige tips en waarschuwingen hieromtrent. Het is immers van vitaal belang dat je die eerste week in Leuven op een juiste en aangename manier doorbrengt. Gedaan met moederziel alleen tranen plengen tussen je gloednieuwe IKEA-meubeltjes!

BET BOSSELAERS |

Zondagnacht doe je geen oog dicht van de zenuwen. Geen paniek: je zal merken dat (bij)slapen een belangrijk deel uitmaakt van het leven van een gezonde student.

Op maandag is er de grote 'infosessie'. Met een bang hartje en zonder vrienden stap je de aula binnen. *Small talk* als *Wat hebt jij gedaan in 't middelbaar? Waarom komt ge deze richting studeren?* is totaal uit den boze. Check de aula uit en neem plaats naast de hunk/babe van het jaar. *Put your social skills on show* en vorm een zin met de magische woorden 'pintjes' en 'fakbar'.

Tijdens de rondleiding doe je alles behalve opletten. De ligging van de bibliotheek is voor jou pas relevant binnen minstens drie jaar, wanneer je zal schrijven aan je *motherfucking* thesis. Je koestert het stratenplan van Leuven, maar komt al vlug tot het besef dat je de stad reeds vanbuiten kent, aangezien die niet veel groter is dan het boerengat vanwaar je afkomstig bent.

SNOTAAP

's Avonds in de fakbar word je na drie pintjes licht in het hoofd. Je panikeert. Dit is normaal, je bent immers jong en onervaren. Het gaat over wanneer je een vierde pintje tot je neemt. Let wel: als achttienjarige snotaap dien je bij sluitingstijd je plaats te kennen. Je verlaat de tent in stilte en saboteert

het kuisgebeuren niet.

Gisteren nam je met je bezoek aan de fakbar al een studentikoze start. Vanavond heb je met je nagelnieuwe kameraadjes afgesproken in het studentenrestaurant Alma.

De vertering van een Almagerecht vereist een stalen maag

Je gaat voor de klassieker vol-avent. Mijd de saladbar als ware het een verzameling van vijftien schoonmoeders. Groenten kan je nog steeds thuis tijdens het weekend consumeren. Je maakt vervolgens kennis met het swingende vrouwemans achter de kassa. Je ziet dat het Leuvense kalkwater gratis te verkrijgen is in Alma, *olé!* Je zoekt tevergeefs naar een proper glas.

Afgezien van de plasticen frieten ben je best tevreden van je maaltijd. Bij aankomst op je kot maken echter duivelse krampen in het darmgestel zich van je meester. Je vertoeft een klein halfuur op de pot terwijl het zweet op je voorhoofd parelt. Ook dit is normaal. De vertering van een Almagerecht vereist een stalen maag, maar je bent natuurlijk naar Leuven gekomen om deze te trainen.

Dinsdagavond trek je opnieuw naar de fakbar en daar kunnen wij je geen ongelijk in geven. De vol-

gende morgen ontwaak je rond half negen en word je verscheurd tussen de keuze om te blijven liggen of de les van 9 uur bij te wonen. Blijven liggen is hier de enige logische optie. Met een duffe geest in een stinkend lichaam kan je absoluut niet functioneren in de aula. Bovendien zal vermoeidheid zich opstapelen, wat een enorm obstakel zou betekenen in het overleven van deze cruciale eerste week. Wees gerust: het schuldgevoel zal eens ondraaglijk

zijn, later onbestaande.

Woensdagnamiddag ga je een ijsje eten in het Galetje met de hunk/babe van je jaar. Je maakt je kwaad om de woekerprijs van een euro en tien cent per bol. Nadien vertelt de hunk/babe je over zijn/haar lief. Je baalt als honderd stekkers. Wederom, geen paniek: een gezonde vorm van kruisbestuiving is schering en inslag in het Leuvense studentenleven.

Na nog twee dagen van fakbar-bezoeken en junkfood keer je tevreden huiswaarts. Je hebt je ouders totaál niet gemist, maar stort jezelf met graagte op de fruitmand daar je in een beginnend stadium van beriberi verkeert. Ook dat is normaal.

Kortom: 'profiteren' dient een sleutelwoord te zijn in je belachelijk kort studentenbestaan. Alles komt heus wel goed, mits het strikken van een gewillige strever die je steengoede nota's bezorgt.

Debat zonder minister over mensen zonder papieren

“Is er nog hoop voor ons?”

Vorige donderdag zakten heel wat geïnteresseerden, met en zonder wettige verblijfplaats, af naar het Maria-Theresiacollege voor een debat over de problematiek van regularisaties en sans-papiers. Eerder dan een debat werd het een open gesprek: de afwezigheid van minister Turtelboom zorgde voor minder confrontatie en een surplus aan inhoud. Al maakte het de discussie ook een stuk vrijblijvender.

SIMON HORSTEN |

Buiten de weersomstandigheden om was het een woelige week. Dinsdagmiddag kwam minister van Migratie- en Asielbeleid Annemie Turtelboom naar de faculteit Sociale Wetenschappen voor een lezing

“Turtelboom probeert in een partij met een machocultuur te bewijzen dat ze als vrouw ook haar mannetje kan staan”

annex vragenuurtje over haar beleid, maar een groep demonstranten gaf haar de kans niet haar lezing aan te vatten uit protest te-

gen haar afwezigheid op het grote debat van donderdagavond. Een interventie van rector Vervenne bleek nodig om Turtelboom, weliswaar met een halfuur vertraging, dan toch het woord te kunnen geven.

Uit protest tegen dat protest zegde donderdagmiddag ook Tur-

telbooms woordvoerder Rolf Falter af voor het debat dat enkele uren later van start zou gaan. Daardoor bevond zich onder de debattanten

niemand die de verdediging van het huidige beleid op zich nam, wat gezien de totale politieke impasse in het regularisatie-debat natuurlijk geen geschenk is. De toehoorders betreurden alleszins meermaals dat die ene stoel vooraan in de aula onbezet bleef.

VIJANDEN

Na een inleidend woordje van Marc Vervenne, die van de aanwezigheid van de sans-papiers en van het bijhorende debat aan de universiteit zijn laatste grote wapenfeit lijkt te willen maken, gaven twee mensen zonder papieren een persoonlijke inleiding tot het thema. De mannen, die respectievelijk vijf en negen jaar in de onzekerheid van de Belgische wachtkamer zitten, maakten meteen de ernst van het debat duidelijk. “Wij zijn niets,” zo omschreef een Nigeriaanse vluchteling het vlees-noch-visstatuut van mensen zonder papieren. Of in de woorden van Pol Van Camp: “De stress van de onwettelijkheid is een onvoorstelbare last voor mensen, waar ze ook vandaan komen.”

Even later stelden de vier sprekers zich voor: Freya Piryns, sena-

trice voor Groen! en naar eigen zeggen “een van de grootste vijanden van Turtelboom,” Pol Van Camp, die sans-papiers op het terrein al decennialang in woord en daad bijstaat, professor Johan Leman, die onder andere kabinetschef is geweest en directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding en professor Antoon Vandeveld, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte en zowel ethicus als econoom.

THATCHER-SYNDROOM

De politica, de activist, de gedesillusioneerde oud-beleidsmaker en de professor zorgden elk met hun eigen invalshoek voor een erg gevarieerde avond. Piryns trok uiteraard stevig van leer tegen de minister en haar “beleid van willekeur.” Op de vraag uit het publiek waarom Turtelboom zo’n harde politiek voert — “zelfs harder dan Patrick Dewael” — gaf ze een pijnlijk antwoord: enerzijds spelen natuurlijk electorale motieven mee, de rechterflank moet worden afgedekt, maar anderzijds, aldus Piryns, probeert Turtelboom in een partij met een machocultuur te bewijzen dat

opgejaagd worden, en een beleid met migratiequota die op voorhand vastleggen hoe veel mensen geregulariseerd mogen worden. België hanteert momenteel het eerste model, het tweede wordt bijvoorbeeld in Canada gebruikt. Vandeveldes voorkeur ging uit naar het laatste, aangezien zo’n beleid duidelijker is en minder valse hoop geeft. Bovendien worden in een gedoogbeleid vooral de durvers beloond en staat er geen maat op het aantal mensen dat het land tracht binnen te komen.

Johan Leman plaatste daar de kanttekening bij dat een migratiebeleid nooit enkel op quota gebaseerd mag zijn, omdat zo geen rekening wordt gehouden met bepaalde groepen, zoals vluchtelingen die door de politieke situatie in hun land absoluut niet kunnen terugkeren.

ZEKERHEID

De discussie bleef pittig en de sprekers luisterden ook daadwerkelijk naar elkaar en naar de vragen uit het publiek. Maar de laatste vraag van een sans-papier maakte de harde realiteit plots weer erg voelbaar.

“Of er na de verkiezingen snel een oplossing komt, daar durft niemand van uit te gaan”

ze als vrouw ook haar mannetje kan staan. Het Thatcher-syndroom op Vlaamse leest geschoeid, zeg maar.

MIGRATIEQUOTA

Het inhoudelijk sterkste deel van het debat was het ietwat theoretische betoog van Vandevelde, regelmatig aangevuld of genuanceerd door de praktijkervaring van Leman. Zo sprak de filosoof van twee modellen: een gedoogbeleid met een aantal regularisaties, waarbij heel wat mensen zonder papieren in een land verblijven zonder dat ze consequent door de overheid

Of de panelleden wisten wanneer er nu eindelijk een einde zou komen aan hun uitzichtloze situatie? Freya Piryns parafraseerde: “Je vraagt eigenlijk of er nog hoop is.” De enige zekerheid, zo luidde het antwoord, is dat er vóór de verkiezingen niets zal gebeuren. Maar of er daarna snel een oplossing komt, daar durft niemand van uit te gaan.

Dit artikel verscheen op maandag 18 mei 2009

(CHRISTOPH MEUSEN)

Universiteiten engageren zich voor sans-papiers

Plicht om te reageren

De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) trad zondag naar buiten met een persbericht waarin alle verbonden instellingen een gezamenlijk standpunt innemen in het regularisatie-debat. Aanleiding is de situatie van de sans-papiers die al enkele maanden op een campus van de VUB kamperen en sinds 16 februari in hongerstaking zijn.

HERLINDE HIELE |

“Universiteiten kunnen zich niet afzijdig houden. Zij moeten zich kritisch durven opstellen ten aanzien van politieke en morele gezagsdragers,” zo klinkt het bij monde van de rectoren. “Wetenschap zoals die aan de universiteit wordt beoefend, dient het eendimensionaal denken en handelen te ontmaskeren. De realiteit is ingewikkelder en identiteiten zijn gelaagder dan ‘ideologen’ voorhouden. We moeten zonder vooringenom-

menheid op zoek naar nieuwe denksporen en aandacht vragen voor de uitvoering van een menswaardig asiel- en migratiebeleid.”

REGULARISATIE

De rectoren roepen de politieke verantwoordelijken op om dringend werk te maken van een integrale uitvoering van het regeerakkoord van 18 maart 2007. Dit akkoord houdt in dat mensen die sinds eind maart 2007 op het grondgebied verblijven en die een werkaanbieding hebben, het statuut van

zelfstandigen verwerven en een arbeids- en verblijfsvergunning krijgen. Vertegenwoordigers van verschillende ideologische instanties lanceerden eerder ook al dezelfde oproep. Volgens de rectoren is het een eerste stap om werk te maken van de regularisatie van de zogenaamde “eerste categorie personen” van dit regeerakkoord. Die bestaat uit mensen die vaak al lang in België verblijven. Dit zou een eerste fase kunnen zijn in een geleidelijk stappenplan dat een oplossing moet bieden voor de sans-papiers, zonder dat het de bedoeling is om de lat van de regularisatie plotseling te verlagen.

SAMENWERKING

De VLIR schaart zich met deze houding dus achter de Conseil

InterUniversitaire Francophone (CIUF), de raad van de universiteiten van de Franse gemeenschap, die al eerder een gelijkaardig standpunt had ingenomen. Het komt er voor de universiteiten nu op aan om in samenwerking met de hogescholen initiatieven te nemen om zo de migratieproblematiek op de agenda te plaatsen. “Als mensen in nood aankloppen omdat ze geen oplossing meer zien, is het onze plicht daarop te reageren en het nodige te doen om hen bij te staan en op vreedzame wijze oplossingen te bepleiten voor hun uitzichtloze situatie,” aldus de rectoren. Volgens Vervenne zou dit concreet weerslag kunnen hebben op de K.U.Leuven. “Er wordt momenteel gezocht naar mogelijkheden om die mensen te huisvesten,

al is dat niet eenvoudig: er moet rekening gehouden worden met sanitair, verwarming enzovoort.” Anders dan aan de VUB zou het dus niet gaan om het vrijmaken van een parkeerterrein, daar gaat het immers om een bezetting,” aldus Vervenne.

Wat de studenten betreft, is de rector er zich van bewust dat die misschien niet allemaal even enthousiast zullen reageren, al hoopt hij toch dat de studenten zich mobiliseren en actief voor deze zaak zullen inzetten. “We leven in een samenleving waar culturen vermengen en afstanden steeds kleiner worden. Deze problematiek kan en mag daarom niemand onberoerd laten,” aldus de rector.

Dit artikel verscheen op maandag 2 maart 2009

De nieuwe rector van de K.U.Leuven: Mark Waer “Liever geen aula met mijn naam”

In december vorig jaar werd tot ieders verrassing het mandaat van rector Vervenne niet verlengd. Er kwam heel wat kritiek op de evaluatieprocedure, maar na een woelige periode werd in mei een nieuwe rector verkozen door de academische gemeenschap. Mark Waer staat aan de drempel van een vierjarig rectormandaat en moet nu snel de rust doen weerkeren aan onze alma mater.

RUBEN BRUYNNOOGHE & ELS
DEHAEN |

Veto: Wat zal uw eerste beleidsdaad zijn?

Mark Waer: «Er zijn twee zaken die vrij snel moeten worden aangepakt. Er heerst momenteel heel wat onduidelijkheid over het globale structurele plan, dus ik denk dat we daar de discussie moeten voeren: wat zijn de optimale beslissings- en beleidsstructuren? Dat brengt uiteraard een aanpassing van het reglement met zich mee, dus er zullen veel mensen bij die discussie betrokken moeten worden.»

«Een tweede, meer praktisch punt dat ik heel snel zou willen aanpakken, zijn de zaken rond de diplomaruimte. Zowel wat betreft ondersteuning en studiebegeleiding als wat betreft ICT zullen we heel snel moeten kijken of de zaken op punt staan. Dat zal geen eenvoudige zaak zijn en we mogen daar absoluut niet de mist in gaan.»

PROMOTIES

Veto: U denkt ook iets te veranderen aan de rectorsevaluatie?

Waer: «Ja, dat is een deel van het structurele plan. Een dergelijke beslissing moet beginnen bij de Academische Raad (AR) (de raad waarin o.a. de decanen, het College van Bestuur en vertegenwoordigers van personeel en studenten zetelen, red.). Ik vind dat onze AR het parlement van de universiteit moet zijn. Ze is de laatste jaren veel te weinig met de belangrijke inhoudelijke zaken bezig geweest en dat zou moeten veranderen. Mijn eigen standpunt daarover is vrij duidelijk en ik heb ook de indruk dat een groot deel van de universitaire gemeenschap in dezelfde richting denkt. Maar wat er ook beslist wordt, de nieuwe procedure zal pas ingaan na mijn termijn. Het is belangrijk dat ik hierin geen betrokken partij ben, anders kan je de discussie niet sereen voeren.»

Veto: Tijdens uw beleidsperiode in de ziekenhuizen legde u een grote nadruk op onderzoek. Zal dat ook gelden voor uw beleid?

Waer: «Nee. Er moet natuurlijk altijd veel aandacht zijn voor onderzoek, maar ik ben ervan overtuigd dat dit binnen de universiteit al zeer goed werkt. Ik vind dat het onderzoeksbeleid excellent is, en als er een dienst of een afdeling is die fantastisch werkt, dan is het wel de dienst Onderzoekcoördinatie. De manier waarop men daar projecten beoordeelt, werkt zeer goed.»

«Wat me meer interesseert in de universiteit, ligt op het niveau van onderwijs. Voor mij is onderwijs aan de universiteit een beetje hetzelfde als de klinische dienstverlening in de ziekenhuizen: er is dezelfde kritiek. In de ziekenhuizen zegt men dat men voor promoties te veel kijkt naar de publicaties, maar niet naar hoeveel inspanningen wij doen voor onze patiënten. Aan de universiteit is dat hetzelfde verhaal: men kijkt vooral naar de publicaties, maar minder naar hoe goed wij lesgeven en hoeveel inspanningen wij daarvoor doen. De reden is niet dat men daar niet wil naar kijken,

maar dat er geen goede meetinstrumenten zijn. We hebben hier wel studiepunten, maar dat is meer voor financiële kwesties. Men moet vooral de belasting van het onderwijs nagaan, en natuurlijk ook de kwaliteit. Er is te weinig controle binnen het onderwijs.»

moet je zorgen dat het CvB een hecht team is. Je kan dan nog schitterende vicerectoren hebben, als ze niet overeenkomen, kan je niet werken. Het is een heel moeilijke oefening. En de laatste stap is de goedkeuring van de Bijzondere Universiteitsraad. Dus zelfs al zou het team wat mij betreft ideaal zijn, dan nog moet elk van de vicerectoren via geheime stemming een meerderheid krijgen van de BUR. Dat is een complexe procedure, volgens mij een té complexe procedure. Ik denk dat men daar voor de volgende verkiezingen ook eens

volgens mij moet beslissen.»

Veto: In de aanloop naar de verkiezingen is er toch wel duidelijke kampproorming geweest. Hoe zal u de universiteit weer tot één geheel smeden?

Waer: «Dat zijn de emoties, hé. Het is in dit soort zaken belangrijk de problemen te herleiden tot hun essentie. En als je er goed over nadenkt, zie je de essentie van het probleem: we willen eigenlijk de filosofie van het bestuursmodel veranderen. Je hebt die spanning tegenwoordig in alle universiteiten. Oxford en Cambridge zijn ook door een soortgelijke crisis gegaan. Er

ke persoonlijkheid hebben. Ik denk dus dat het probleem herleid moet worden tot de keuze tussen twee modellen en dat we nu in alle sereniteit moeten kiezen en dat dan vervolgens ook heel consequent moeten toepassen. De emotionaliteit is al een beetje uitgedoofd. Dat therapeutische effect van de verkiezingen zal goed doen, denk ik. Ook een goede, neutrale ploeg zal daar toe bijdragen.»

SUCCESSVOL

Veto: Een van de vorige rectoren, Pieter De Somer, was ook een dokter. Ziet u gelijkenissen?

Waer: «Dat is moeilijk te zeggen. Hij had ook erg brede interesses. Hij was niet alleen een heel goede onderzoeker en een topviroloog, hij was ook een goede *businessman*, die het REGA-instituut uitgebouwd heeft. Dat was in die tijd al een heel interessante commerciële onderneming. Daarnaast was het een goede politicus, met al die politieke strubbelingen van mei '68. Wat dat betreft, denk ik dat ik totaal niet vergelijkbaar ben. Ik ben geen politicus. De andere eigenschappen heb ik misschien wel een beetje in mij. Ik ben ook zeer sterk in research geïnteresseerd en ik heb lang geleden een spin-off bedrijf opgericht, dat helaas wel niet zo succesvol was als dat van De Somer.»

Veto: Krijgt u ook een aula met uw naam?

Waer: «Nee, dat heb ik niet nodig. Als ik dat zou mogen kiezen, dan liever niet.»

Veto: Is daar een reden voor?

Waer: «Een aantal jaren geleden is daar een heel goede wetenschappelijke studie over verschenen. Dat was ten tijde van het grote Enronschaandaal in de States. Er zijn toen verschillende van die bedrijven totaal ontspoord en men heeft die vergeleken met een aantal goed presterende bedrijven. Het grootste verschil dat men zag, was in de figuur van de CEO. Als hij veel met zichzelf bezig was en in het gesprek ook altijd over zichzelf sprak, dan ging men de verkeerde kant uit. Wie een organisatie leidt, moet met die organisatie bezig zijn en daarin geïnteresseerd zijn, niet in zichzelf.»

«Vaak werkt een dienst die geleid wordt door iemand die niet wil opvallen gewoon beter. Wat niet betekent dat je niet af en toe de verantwoordelijkheid van je positie moet opnemen. In mijn tekst staat dat ergens: een goed bestuur is een onopvallend bestuur.»

Veto: Wat mogen de studenten van u verwachten?

Waer: «Een goede rector! En naar ik vermoed enkele vaten hé, dat is afgedwongen door LOKO.»

«Nee, ik denk dat ik iemand zal zijn die zeer open zal proberen discussiëren, een intellectueel en een principieel open debat. Ik zal waarschijnlijk niet altijd toegeven. Ik ben zeer enthousiast over het medebestuur van de studenten. Zowel in de Raad van Bestuur als in de AR en in het CvB zijn de studenten degenen die de dossiers het beste voorbereiden en die ook heel kritisch zijn. En zelfs inzake confidentialiteit — waar in het begin aan getwijfeld werd toen er studenten kwamen in het bestuur — zijn er totaal geen problemen geweest. Wat mij betreft mag het medebestuur dus zelfs uitgebreid worden. Het enige waar de studenten niet in tussentijd is in de promotie en de benoemingen van de professoren in de Bijzondere Academische Raad. Wat mij betreft zouden ze daar ook een bijdrage kunnen leveren.»

Dit artikel verscheen op maandag 18 mei.

(FREDERIK HERREGODTS)

COMPETENT

Veto: Heeft u al een zicht op de samenstelling van uw College van Bestuur (CvB, college dat instaat voor het dagelijks bestuur van de universiteit en waarvan de vicerectoren deel uitmaken)?

Waer: «Nee. Daar ben ik nu mee bezig. Ik ga me bij de samenstelling laten leiden door de competentie, dat is de eerste voorwaarde. De tweede voorwaarde is dat de personen breed gedragen worden. Als er iemand competent is voor één van de groepen, maar je weet dat het grootste deel van de groep die persoon waarschijnlijk niet ziet zitten, dan ligt dat moeilijk. Bovendien

over moet nadenken.»

«Een interessant idee dat tijdens de campagne naar voren gekomen is, is een verkiezing met verschillende rondes. In een eerste ronde wordt een rector verkozen op basis van zijn persoon en zijn programma. De tweede ronde — en in onze democratie weet je bijna zeker dat die er komt als je meerdere kandidaten hebt — zou wat later moeten komen, zodat die gebruikt kan worden door de kandidaten om hun ploeg samen te stellen. Dan zou er gestemd kunnen worden op basis van wie er in de ploeg zit. Dat vind ik persoonlijk een vrij goed idee. Dat zijn zaken die de AR

zijn er die vinden dat een universiteit meer volgens een bedrijfsmodel gestructureerd moet zijn, terwijl anderen voorstander zijn van een duidelijk democratisch systeem. En dat botst overal een beetje. Die crisis is hier de laatste jaren wat extreem geworden omdat we een reeks extreme personen gehad hebben die die interne systemen veruitwendigden. Ik denk dat rector Vervenne iemand is die de democratische gedachte zeer hoog in het vaandel draagt en ook een zeer sterke persoonlijkheid heeft. Tegelijk zijn er andere mensen die erg overtuigd zijn van een meer bedrijfsmatige aanpak en die ook een ster-

Veto zoekt altijd medewerkers

Nerdy brillen, kritische journalisten en sudoku's

Sinds 35 jaar en dag is Veto dé krant van de student. U bent een student. U heeft wellicht handen. U kan hoogstwaarschijnlijk schrijven. Misschien ook lezen. Het doet er eigenlijk niet toe, het komt hierop neer: we hebben u nodig!

JEROEN DEBLAERE |

Op de voorpagina kon u het al lezen: wij zijn beesten. Of dacht u dat Ivan De Vadder toen al zo'n nerdy bril droeg? Neen, Stef Wauters was in zijn studententijd een berucht drankorgel, nam de knapste meisjes mee naar huis en schreef in zijn vrije tijd al eens een aantal artikels.

BLOOT

Veto is met andere woorden de thuishaven van *the cool guys*. Als u echter denkt dat de Veto-redactie enkel bestaat uit leeghoofdige wrattenzwijnen, heeft u het goed mis. Integendeel, onze medewerkers zijn mensen met een passie voor schrijven. Ze doen het graag, vinden dat fijn. Meer moeten ze ook niet kunnen: wie aan Veto wil meewerken, hoeft alleen maar eens binnen te springen in de 's Meiersstraat, meer bepaald in nummer vijf. Boven de complexen van LOKO bevindt zich een klein, inspirerend lokaaltje dat gemeenzaam 'de redactie' wordt genoemd.

Veto verzamelt schrijvers van allerlei slag. Wie houdt van de

kritische onderzoeksjournalistiek die we brengen, is zeker welkom. Al geruime tijd is het een van de belangrijkste rollen die Veto vervult. Wij bekijken de belangrijkste beslissingen op onderwijsgebied en beschouwen de sociale issues door een kritisch paar ogen. Snuffelen, op zoek gaan en blootleggen: daar houden wij van.

SCHOOT

Tegelijkertijd berichten we ook over wat studenten doen tijdens hun vrije tijd. Interviews met artiesten, acteurs of theatermakers; recensies van films of een verslag van een of andere studentikoze activiteit, het komt allemaal in Veto. In de schoot van Veto werden politieke hardliners als De Vadder, maar ook meer softe human interest journalisten als Trui Moerkerke (de hoofdredactrice van *Weekend Knack*) groot.

Spreekt het u aan, lezer? Wil u vrijblijvend proeven van het leven op de redactie van een krant? Meewerken is uiteraard altijd op vrijwillige basis; u hoeft dus geen angst te koesteren voor verplichtingen waar u niet onderuit kan.

Kom dus langs en probeer het eens.

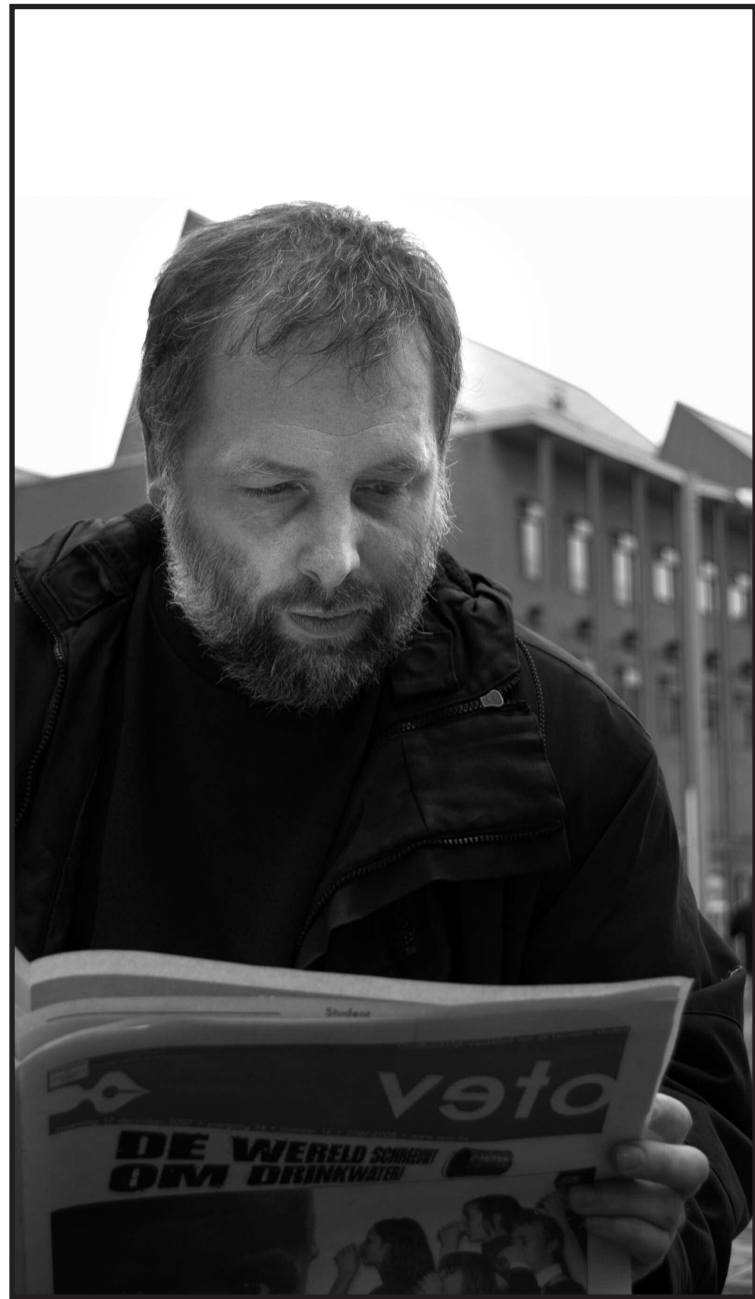
Misschien spreekt het bovenstaande u helemaal niet aan. Hebt u een hekel aan woorden en bent u afkerig van alles wat met de universiteit te maken heeft. Dan nog is dat geen reden om Veto zomaar af te schrijven. Misschien heeft u zin om af en toe eens een foto te maken; een cartoon te tekenen of zelfs een stripverhaal in elkaar te flansen. Mocht u dat willen, kan u zelfs een sudoku voor ons maken. Veto is meer dan woorden alleen.

AFKOMEN!

U kan ons vinden op de redactie. Op vrijdagnamiddag is er onze vaste redactievergadering om vier uur. Daarnaast kan u natuurlijk ook gewoon op zondagavond even komen nalezen. Wie een beetje verlegen is kan mailen naar veto@veto.be of telefoneren op het nummer 016/22.44.38.

Kort samengevat: wij hebben de krant, u heeft het talent. Afkomen dus.

Veto vindt u elke maandag tijdens het academiejaar verspreid over de hele stad. Op de website kan u Veto uiteraard ook uitpluizen: www.veto.be

Op deze foto herkent u Walter Pauli, adjunct-hoofdredacteur bij *De Morgen*. Hij schreef jarenlang voor Veto.

(ROBIN BROOS)

35 jaar Veto: Personalialia

“Een reeks saaie artikelen”

Veto bestaat 35 jaar, en dat zal geweten zijn. Wekelijks belichten we een aspect uit onze rijke geschiedenis. Vandaag nemen we het Vlaamse medialandschap onder de loep, op zoek naar Veteranen met een status.

KEN LAMBEETS |

Is Veto een kweekvijver van de Vlaamse journalistiek? Ivan De Vadder, Trui Moerkerke, Bart Eeckhout, Walter Pauli, Stef Wauters, Rik Torfs, Stijn Tormans, Rudy Lanssens. De lijst Veteranen die 't inmiddels ver schopten in medialand, is aanzienlijk.

Het grootste uithangbord in de Vetogalerij is wellicht Walter Pauli, heden ten dage adjunct-hoofdredacteur bij *De Morgen*. Pauli's pen stond tijdens zijn Vetoverblijf (1986-1992) amper stil. “Ik schreef toen al veel en over van alles en net als bij *Knack* en bij *De Morgen* hadden die artikels vaak een scherpe en polemische toon. Dat wakte wel eens ontevredenheid op, en ergernis. En eerlijk gezegd, daarvoor deed — doe — ik het ook wel: zeggen wat men niet wil horen, schrijven wat men niet wil lezen. Voor die klussen meld ik me nog altijd graag en spontaan aan.”

Het was bij Veto dat Pauli met onderzoeksjournalistiek begon. “De Nationalistische Studentenvereniging (NSV) was onze gezworen vijand. Ik kopieerde al hun blaadjes — Spijkers — en deed op basis daarvan een studie naar hun gedachtegoed en ideeën. Dat was behoorlijk inte-

ressant en in die tijd zelfs pionierswerk. Bart Laeremans heeft ooit een recht van antwoord geschreven op de stelling die ik in Veto had geponeerd dat het NSV het voorgeborchte was van het Vlaams Blok (VB). Laeremans schreef letterlijk dat zij niets te maken hadden met die partij, wat verschrikkelijk hypocriet was. Een paar jaar later werd hij als kamerlid verkozen voor het VB.”

Veto kent ook vrouwelijke uithangborden. Neem nu Trui Moerkerke, thans hoofdredactrice van het blad *Weekend Knack*. “Ik ben naar Veto gestapt uit journalistieke interesse, gewoon als student communicatiewetenschappen. Het is een prima aanvulling gebleken op die studies.”

De theorie uit de les werd te praktijk bij Veto, aldus Moerkerke: “Ik leerde op de redactievergaderingen hoe je een blad plant, op zondagavond hoe je het allemaal concreet afwerkt en tijdens de week ging ik al eens op pad voor reportages.”

Ivan De Vadder is minder Veteraan in hart en nieren, wegens andere bezigheden tijdens zijn studententijd. “Ik heb de binnenkant van heel veel cafés grondig bestudeerd en examens vond ik altijd een aangename kennismaking met de prof. Maar ik was wel degelijk ambitieus. Ik wou journalist worden en dat is nu eenmaal zo'n job, dacht ik toen, die je leert door tussen de mensen te staan. Maar toch, de knepen van het vak, die moet je ook onder de knie krijgen. Met veel goede moed en veel goede ideeën bood ik me aan bij Veto. Die moeten later een reeks heel saaie artikels hebben opgeleverd.”

Het begin

De strijd van het volk

1974. Een intellectuele dageraad. De eerste Veto rolt van de persen en in klein linkse kringen wordt gejuicht. In de hemel huilt het kindeke Jezus. Zeker wanneer hij de voorpagina van de allereerste Veto bekijkt. Bovenaan prijkt een tekening van drie goed doorvoede papen die elkaar de hand reiken; ze heten kerk, kapitaal en staat. Het moge duidelijk zijn wat de ideologische strekking van die eerste Veto, nu 35 jaar geleden, is.

JELLE DEHAEN |

Op de voorpagina van de eerste Veto lezen we waar de naam vandaan komt. Men klaagt dat de eisen van de studenten niet ernstig worden genomen door de universiteit en daartegen, kameraden, daartegen stelt men een Veto!

Tijdens de eerste jaargang verscheen Veto om de twee weken en kostte hij maar liefst vijf Belgische franken. Nu verschijnt het studentenblad elke week en is het gratis. Driewerf hoera voor de vooruitgang! De eerste Veto was wat knullig. Er is geen datum of prijs te bekennen — allemaal wel aanwezig bij latere nummers — en er zijn ook maar vier pagina's.

ASR

Veto was het blad van de ASR, de Algemene Studentenraad. De ASR was het overkoepelende orgaan van verschillende kringpresidia en zat in verschillende universitaire raden. De ASR kreeg echter al snel het verwijt te links te zijn en de eerste scheuringen lieten dan ook niet lang op zich wachten. Daar liet men zich bij Veto echter weinig aan gelegen zijn en wie de allereerste Veto

doorbladert, kan niet anders dan heimwee krijgen naar de goede oude tijd toen het paradijs, de Sovjet-Unie, nog bestond.

HUMOR

Sérieux is de rode — *no pun intended* — draad doorheen de eerste Veto. In het editoriaal lezen we wonderschone zinnen als: “Lager dan Vlaanderens vette aardkluiten waarop de boer langzaam krepereert, ligt nu ook Verschaeve onder een zacht tapijt van bladeren.” Gelukkig is er ook plaats voor humor. “Onwaarschijnlijk energieke jongelui lopen recht van de katholieke kolleges de auditoria in waar de opgespoten glamour van proffen gauw verkalkt. Is dit nu een prof, ja dat is een prof; amai zenne, hij zaagt nog meer dan onze pa.” In de jaren zeventig werd er heel wat afgelachen.

Soms is de humor onbedoeld. Wanneer de werkgroepen worden voorgesteld staat er te lezen dat de leden elke sympathie met enige organisatie of strekking moeten vergeten en dit om zich ten dienste te stellen “van de strijd van het volk en de weerslag hiervan op het informatiefrent.” Hoewel heel wat behoorlijk komisch is, zijn bepaalde dingen

achteraf toch iet of wat pijnlijk. Zo worden de verdiensten van het Chinese socialisme — op dat moment is Mao nog aan de macht — geroemd. Tevens protesteert men tegen gastlezingen van een Zuid-Koreaanse professor. Noord-Korea was namelijk een socialistisch paradijs terwijl Zuid-Korea als een fascistische, door de CIA gesteunde repressieve hel wordt voorgesteld.

VRUCHTEN

Toch moet men minstens enige bewondering hebben voor de geëngageerde en goedbedoelde toon van die eerste Veto. Wat men ook moge denken van de sérieux en het dogmatisme van die eerste generatie Veteranen, dat ze een mening hadden en hier aanzienlijke moeite voor deden staat buiten kijf. Zo wordt een van de vier bladzijden gewijd aan een dokwerkersstaking en wordt er consequent geijverd voor meer inspraak voor studenten. Daar — en het is belangrijk dat wij ons hiervan bewust zijn — plukken wij, dokwerkers, nu allemaal de vruchten van.

Dit artikel verscheen op maandag 9 februari 2009 en kadert in een reeks naar aanleiding van het 35-jarig bestaan van Veto.

Groep T

Iedereen fietst er zo maar voorbij richting station, of staat er met zijn rug naar toe te wachten op de bus, kortom een beetje in een hoekje ligt een afdeling van Alma stiekem verscholen in het reuze grote gebouw van Groep T. Het eetgedeelte is niet expliciet afgesloten van de rest van het gebouw en zo komen geuren van dampende spaghetti en rokende croque monsieurs ons tegemoet als we binnenwandelen.

Net zoals de Spuye aan het sportkot een stevige reputatie heeft opgebouwd in reuzengrote, overheerlijke pizza's, zijn het ook hier deze warme gerechten die de studenten aantrekken. Daarnaast kan je hier ook terecht voor broodjes, koffiekoeken, warme en koude dranken. Ten slotte is er ook draadloos internet voorzien voor de studenten die hier wensen te werken. We zien dan ook verscheidene mensen kromgebogen achter het scherm van een laptop discussiëren en overleggen met elkaar. Het gezellig geroezemoes klinkt aangenaam in de oren en we bestellen een spaghetti met kaas.

We zetten ons aan een tafel bij drie studenten. Ze studeren hier aan Groep T en hebben allen al lege schotels voor hun neus staan. We vragen hen even waarom ze hier komen eten. "Vandaag hebben we maar een half uurtje pauze en hier kunnen we snel een goedvullende maaltijd krijgen tegen een goedkope prijs," vertelt één van hen. "Andere dagen hebben we meer tijd en durven we wel eens kiezen voor een grotere Alma, daar is het aanbod groter." Na deze korte conversatie verontschuldigen ze zich en zien we ze vertrekken naar de les, en velen met hen. We schuiven onze voeten dan maar bij

anderen onder tafel, het zijn tot onze verbazing rechtenstudenten. "We komen naar hier, omdat we hier minder lang moeten aanschuiven dan in een grote Alma, en het eten is hier minstens even goed," klinkt het. "Maar ook de gezellige sfeer trekt ons aan. Hier kan je al eens een praatje doen met het personeel bijvoorbeeld, dat kun je niet in pakweg Alma 2!" We merken dat zo'n kleine Alma wel aantrekkelijk is en in de verte zien we inderdaad het personeel vriendelijk hongerige studenten van spijs voorzien.

Wanneer we even later bij het personeel vragen naar een korte schets van de sfeer, en of ze veel contact hebben met de studenten, klinkt het halsstarrig 'neen'. "We hebben expliciete orders gekregen en mogen niets zeggen zonder onze manager," geven ze op als reden. Iets wat we niet begrijpen, want later op de dag zien we drie studenten druk in conversatie met de bediende achter de kassa. Ze laten fier een foto zien op de computer en slaan zeker een half uur lang een praatje.

Even een telefoontje naar de manager dan. Deze vertelt dat de kleine Alma's wel veel aantrekkelijk zijn, juist door de gezelligheid

Het studentenrestaurant Alma stelt zich al meer dan 50 jaar tot hoofddoel om maaltijden tegen een democratische prijs aan te bieden aan Leuvense studenten. Ze startte met een restaurant in de Bondgenotenlaan — de voorloper van Alma 1 — om uit te groeien tot een vereniging waaronder niet minder dan veertien restaurants ressorteren. Deze week belichten we de — volgens ons — vier charmantste Alma's.

Het oudste lid van deze vier Alma's is het restaurant van het Pauscollege. Al in 1968 nam Alma het restaurant van dit studentenhuis, waar 180 mannelijke studenten woonden, onder zijn vleugels. Pas in 1986 werd het startschot gegeven voor het trefpunt de Valk. Aanvankelijk was deze Alma een koffiebar in de nieuwe vleugel van de rechtenfaculteit, maar al snel evolueerde zij tot een volwaardig restaurant waar de studenten 's middags koffiekoeken, broodjes en warme maaltijden konden veror-

beren. Naast deze echte Alma's zijn er ook nog de externe restaurants de Spuye, gelegen tegenover het gymnasium van het sportkot, en Groep T. De maaltijden van deze restaurants worden sinds 1996 verzorgd door het personeel van Alma, maar de infrastructuur is in het bezit van externen.

Deze vier Alma's staan bekend omwille van hun vriendelijke en vaak zelfs vrolijke personeel. Bert Clymans, studentenvertegenwoordiger van Alma geeft zelf toe: "Het is inderdaad uitermate

en de persoonlijker bediening van het cliënteel. We waren beter onder cover gegaan, beseffen we veel te laat. De manager weet ons ook nog te vertellen dat in het geval van Groep T er veel concurrentie was met broodjeszaken. "Te meer omdat het koopgedrag van de studenten de laatste tijd meer neigt naar gezonde snacks en

broodjes, hebben we de service verbeterd. Aan de broodjestoog kan een student nu volgen hoe zijn eigen broodje wordt klaargemaakt en persoonlijke voorkeuren uitspreken, en dat wordt geapprecieerd!"

Groep T ligt in de Andreas Vesaliusstraat 13.

Colofon

Schrijvers:

Ruben Bruynooghe, Nathalie Hoes, Steffi Lambrechts, An Lens, An Moerenhout, Ward Neyrinck, Sander Raeymaekers

Fotografen:

Wim Driessen, Christine Laureys, Christoph Meeussen
Dit artikel verscheen op maandag 12 november 2007.

Het Pauscollege

Het Pauscollege is één van de verschillende kleine Alma-tjes die Leuven rijk is. Voornaamste klanten zijn de studenten die in het Pauscollege gehuisvest zijn, voor wie het gebruik van deze Alma in de prijs inbegrepen is, maar ook andere studenten kunnen er hun buikje rond eten.

De vrij onbekende Alma ligt verscholen achter een doorgewone deur in de inkomhal van het Pauscollege. Nadat een nieuwe klant dit eerste obstakel heeft overwonnen, volgt er meteen een nieuw mysterie: "Waar zijn de bordjes met de verschillende gerechten?" In het Pauscollege heeft men er echter voor gekozen alle gerechten op een klassiek krijtbord te zetten dat vlak achter de ingang staat. Dat bord over het hoofd zien, hoeft echter geen problemen op te leveren. Het personeel is immers vriendelijk genoeg om de totaal overbodige vraag wat de pot schaft, toch te beantwoorden.

Het is dan ook vooral de mentaliteit van het personeel die deze Alma onderscheidt van de grotere Alma's, veel meer nog dan alleen het verschil in omzet en grootte. Personeelslid Sonja: "De gezelligheid is de grootste troef van deze Alma. De meeste studenten die hier over de vloer komen kennen ons en met sommigen ervan heb-

ben wij een hechte band. We kennen niet alleen hun voorkeuren op vlak van eten, maar kennen hen soms ook bij naam en komen nu en dan zelfs pittige anekdotes over hen te weten. Bovendien gaan we soms naar de feestjes die zij inrichten." De kleinschaligheid van deze Alma uit het Pauscollege biedt bovendien ook nog andere voordelen voor de klanten. "Omdat ons contact met de studenten zo direct is, komen wij ook te weten wat de studenten van hun maaltijden verwachten, en wat hun eventuele ergernissen zijn. Ik denk dat we er daardoor toch wel in slagen menu's in elkaar te steken die veel studenten kunnen appreciëren," aldus personeelslid Jessy. Opmerkelijk is ook de betrokkenheid die het personeel van de kleine Alma toont voor haar werk. Op speciale dagen zoals Halloween of Kerst doet iedereen immers de moeite zich te verkleeden, op eigen initiatief en kosten. Er wordt dan ook geëist dat in het artikel komt dat "Alma Pauscollege de beste is." Sonja: (trots) "De sfeer in deze Alma is uniek. Kijk maar naar Jef. Hij is een gepensioneerd die hier gratis komt werken als afwasser, louter en alleen vanwege de voldoening die hij daaruit haalt. En op het jaarlijkse Kerstfeest geven wij als personeel zelfs een vat weg. Waar kunnen ze dat nog zeggen?" *Pauscollege ligt op het Hogeschoolplein 3.*

De Spuye

In ons hipste trainingspak begeven we ons op een herfstige dag naar de Spuye. Voor lezers wiens leefwereld zich beperkt tot wat zich binnen de ring afspeelt: de Spuye bevindt zich aan de ingang van het Arenbergpark, waar stoere sportkotters zich een jaar lang voorbereiden op de 24-urenloop.

Buiten word je bijna weggeblazen door stormachtige regenbuien, maar de oprechte gastvrijheid binnen kan iedereen verwarmen. Onmiddellijk wordt ons een kopje koffie voorgeschoteld door Patricia Tobback, die er al vijf jaar lang de klanten in de watten legt. "In de winter steken we zelfs de open haard aan in het salon!"

De Spuye lijkt eerder op een taverne dan op een studentenrestaurant. In 2006 onderging het gebouw een geslaagde renovatie en werd het pas echt een sfeervol sportcafé. Je kan er van maandag tot zaterdag terecht, op weekdays zelfs van 9u tot 24u. Boven staan er enkele PC's en kan er rustig gestudeerd worden. Elke laatste dinsdag van de maand wordt er bovendien een Apollon after-school drink georganiseerd. Op de zeldzame momenten dat de zon schijnt, kan je daar op het terras ten volle van genieten. Met een fris pintje in de hand kan je de afgetrainde lichamen van Kim

Gevaert of Luc Van Lierde bewonderen. Bekende en minder bekende sporters weten de Spuye te vinden voor een stevige maaltijd. Er zijn gezonde broodjes en slaatjes, maar de pizza's zijn het populairst. Alle porties zijn vrij groot, zeker de pasta. "Sportkotters eten enorm veel, die hebben dat nodig."

De klanten zijn van diverse pluimage. Vooral de helblauwe Apolloonsweaters vallen op, maar er zit ook een groepje dertigers gezellig te tafelen en verderop zitten professoren voor een zakenlunch. Jammer genoeg lopen we geen BV tegen het lijf. "Die worden nochtans hetzelfde behandeld als iedereen," zegt Patricia kordaat. Over de bediening kan niemand klagen, want die is snel, vlot én vriendelijk. De vijf werknemers kennen de meeste klanten en het is die vertrouwde sfeer die velen hier bevalt. Je bestelt aan de kassa, maar je eten wordt aan tafel gebracht door een vriendelijke Chinese jobstu-

dent. "I love the great atmosphere in the Spuye," vertelt hij enthousiast. Iedereen welkom dus, enkel poppemiekes horen hier niet thuis. "Iedereen is casual gekleed, zo'n opgedirkt meisje zou raar bekeken worden," denkt Patricia.

Er zitten ook heel wat studenten in de comfortabele zetels van het salon. "Wij hebben geen kot, dus we zitten hier elke dag omdat het lekker warm is". Enkelen bekennen dat ze af en toe ook in Alma 3 eten, omdat de Spuye iets duurder is. Voor een pizza tel je 6 à 8 euro neer. Drie onderzoekers van het IMEC (onderzoekscentrum voor nanotechnologie) zien het anders: "vroeger gingen we altijd naar Alma, maar sinds de prijzen zijn opgeslagen en het verschil met de Spuye klein is, zitten we bijna altijd hier". Zij ruilden de kipfilet met puree dus met plezier in voor een knapperige pizza. Ook Patricia verkiest werken in de Spuye: "De sfeer in Alma 3 was leuk, maar daar is het toch meer die routine van uitscheppen en opkuisen. Hier heb je nog contact met de klanten." In deze Alma ben je dus niet de zoveelste anonieme student die met z'n dienblad in de rij staat, in de Spuye is er tijd voor een toffe babbel in een gezellige omgeving. *De Spuye ligt op de Tervuursevest 101*

gezellig in zo'n kleine Alma. Sommige personeelsleden kennen de studenten zelfs bij naam en zijn immer goedlachs. Ze doen met plezier hun werk en dat reflecteert in de populariteit van het restaurant."

Laat het nu net deze Alma's zijn die het meeste winst maken in vergelijking met de andere Alma's. Volgens een aantal cijfers staat de net verbouwde Valk op een dienstelijke eerste plaats. "De restaurants die ook broodjes aanbieden, maken beduidend meer winst dan de andere," aldus Korneel Caron, de andere studentenvertegenwoordiger van Alma. Ook de restaurants van het Pauscollege en Groep T zijn succesverhalen, alleen de Spuye is een beetje een zorgenkinder. "De Spuye werd vorig jaar verbouwd, maar de verbouwingen

brachten niet het verhoopte succes met zich mee. Hoewel de Spuye één van de meest aangename uitbatingen van Alma is en het verlies beperkt blijft, is het bestuur van Alma nu naar mogelijkheden aan het zoeken om het interieur nog gezelliger en warmer te maken. Het overschilderen van de zwarte muur werd alvast als voorstel geponeerd."

Toch constateren we dat de meeste kleine studentenrestaurants van Alma winst maken. Meer zelfs, samen met de cateringdienst zorgen zij ervoor dat Alma overleeft. De andere grotere Alma's, zoals Alma 1 en Alma 3, maken immers amper winst. Het is misschien kort door de bocht, maar vriendelijkheid loont. Bij deze dus: een ode aan het vriendelijke personeel van Alma.

Het Academisch Kwartiertje (of De Valck)

Terwijl welriekende spijsen onze zinnen strelen, zoeken we naar de vrolijk lachende vork die ons te kennen zou moeten geven dat deze knusse plek wel degelijk een Alma-restaurant is. Het Academisch Kwartiertje, bij sommigen nog gekend als 'Alma de Valk' is hét bewijs dat een Alma wel knus en lekker kan zijn.

We kregen het genoeg een praatje te mogen slaan met Patricia Stevens, sinds vorig jaar de verantwoordelijke van Het Academisch Kwartiertje. Zij staat samen met een assistent in voor het openhouden van dit steeds populairder wordende Alma-filiaal. Er is momenteel plaats voor ongeveer 150 hongerige rechtenstudenten, maar er komen er steeds meer bij, zodat er voor de laatkomers soms geen zitplaats meer voorhanden zijn. Omdat de ingrediënten zes weken op voorhand moeten worden gereserveerd, is er soms zelfs te weinig eten. "Als dat voorvalt, moet ik eten gaan halen bij Alma 1 of het Pauscollege," vertelt de immer vrolijke Patricia. De reden dat deze Alma zo geliefd is, moet volgens haar gezocht worden in het feit dat er in een kleiner restaurant echt rekening kan worden gehouden met de klanten en hun specifieke behoeften. "Van sommige klanten weet ik hoe ze hun schotel willen

hebben, en als ze suggesties of speciale wensen hebben, kijk ik altijd wat ik kan doen. Zo kreeg ik onlangs de vraag naar 'light-yoghurtjes'. Over een paar weken hebben we ze." Een tevreden klant beaamt deze redenering: "Ze zorgt voor haar klanten zoals ze voor zichzelf zou zorgen," waarbij ze nog toevoegt: "en het is niet omdat ze erbij staat dat ik dat zeg."

Een van de weinige nadelen aan de kleinere Alma's zijn de beperktere mogelijkheden voor de menu's, maar Patricia probeert toch altijd zo creatief mogelijk om te springen met de vrijheid die ze krijgt. "Ik probeer toch altijd iets nieuws te doen." Als voorbeeld voegt ze eraan toe: "Ik heb ook pizza's besteld, die zouden er voor 12 november zijn. Maar ik kan nog niet beloven dat ze zullen aanslaan bij het grote publiek." Patricia, met reeds 16 jaar ervaring in verschillende Alma-restaurants probeert ons het verschil met andere Alma's

te verduidelijken: "De mensen hier zijn vooral pastaliefhebbers, vandaar dat je hier ook niet meteen stoofvlees of puree zal vinden." Omdat Het Academisch Kwartiertje niet werkt op dezelfde grote schaal als bijvoorbeeld Alma 2 is er ook meer contact met de klant. "De studenten zijn ook veel hartelijker in de kleinere restaurants, er wordt gemakkelijker een mopje gemaakt. Het is vooral omwille van de sfeer en het contact met de mensen dat ik dit werk graag blijf doen." Er wordt ook meer aandacht besteed aan de inkleiding. "Jammer dat jullie vorige week niet gekomen zijn, toen zaten we helemaal in een Halloweenfeestje. Maar over een paar weken is het tijd voor kerstversiering."

Het kenmerk van deze Alma is dat ze er volledig voor de student is, en zelfs een beetje door de student: de naam 'Alma de Valk' is samen met het opknappen van het restaurant vorig jaar ook veranderd. Er werd zelfs een wedstrijd aan verbonden, met als inzet: een paar bonnen om te gaan eten natuurlijk. We vroegen aan Patricia wat haar mening over de nieuwe naam is: "Het is wel een leuke naam, maar wel een beetje lang om te gebruiken aan de telefoon." *Het Academisch Kwartiertje ligt in de Tiensestraat 41.*

De XII Werken van Veto: Alma sleep-in De totale revolutie

Studenten, vergeet Herakles en Rob Vanoudenhoven: het zijn de Twaalf Werken van Veto die geschiedenis schrijven. Voor het elfde werk hielden wij een historische sleep-in in Alma 2.

KEN LAMBEETS |

Veertig jaar geleden gebeurde het frequent: studenten hielden ellenslange meetings in het eetrestaurant bij uitstek, tot slapens toe. Omdat mei 2008 even historisch belooft te worden als het gezegende mei 1968, geven wij jullie een voorsmaakje van wat dra komen zal: de totale revolutie.

Onze redactie telt geen honderden manschappen: de overnachting zal in het grootste geniep gebeuren. Met twee zullen we ons in de restaurantgigant laten insluiten, met als doel onze andere kameraden later ingang te verlenen — zij zullen proviand naar binnen smokkelen. Onder onze druk heeft de manager van Alma 2 het imposante alarmsysteem een week lang uit

werking doen treden. Een nobele daad, die onze grootste dank verdient.

ACTIE

Voor we dinsdagavond in beperkte commune aan het avondmaal beginnen, houden we een snelle inspectieronde. Kleine meevaller: de gordijnen van de zijzaal zijn gesloten, wat maakt dat niemand er thans dineert. De achterkant van de aldaar ingerichte toog lijkt de verstopplaats bij uitstek. Als vastberaden studentenvertegenwoordigers smeden we snode plannen tijdens het naar binnen werken van een appetijtelijk kalkoenlapje. Wanneer we toch opgepakt zouden worden door de gendarmerie beloven onze vrienden al wat student is te mobiliseren. Het doet ons wat.

Volgens onze bronnen sluit Alma 2 om 20.30u. Even daarvoor glijpen we ongemerkt de zijzaal binnen. De afwassers staan met hun rug naar de deuropening gekeerd: wij kunnen ongemerkt plaatsnemen achter de toog, op een

ijzeren baar. De gekozen zitplaats zal zich dagen later nog wreken op ons achterwerk: nooit was rechtstaan zo een voorrecht.

Verrek, het blijft lang klaar. Toevallige passanten, zowel binnen het restaurant als daarbuiten, zullen ons snel in het oog krijgen. Wanneer de laatste studenten Alma 2 verlaten, kunnen we slechts afgaan op wat we horen: knetterende messen van afwassers, voetstappen die komen en gaan en stoelen die op tafels worden gezet in onze onmiddellijke nabijheid. We blijven er zen bij.

KRACHTPROEF

Plots valt ons zicht op een emmer-tje met aftrekter nabij ons op de vensterbank, waarmee de laatste muurkranten van de dag zijn verwijderd. Omdat we het gevaar niet willen lopen ontdekt te worden door een brave arbeider die het ter opruiming komt weghalen, nemen we het vlak bij ons. Een prima beslissing, zo blijkt: niet veel later komt de chef-kok een tiental meter verder aan het raam staan. Gelukkig voor ons tuurt hij zelfgenoegzaam naar de einder, vast in zijn nopjes door de dra gedane werkdag. Maar dan maakt de man met de muts een

halve draai: een fractie van een seconde vallen wij in zijn gezichtsveld. Innerlijk sterven wij, uiterlijk geven we geen krimp. Onze schuilplaats tussen de barkrukken werkt efficiënt: de kok verlaat de zijzaal. We zullen vandaag niet achtervolgd worden door pollepel.

De krachtproef nadert nu zijn einde, studenten. Het lawaai in de keuken neemt af, de brave arbeiders gaan nietsvermoedend naar huis. Als Grieken die zich uit het paard van Troje wringen, komen we uit onze schuilplaats tevoorschijn. Nu wordt het kwestie onze kameraden naar binnen te smokkelen. Nergens merken we een raam dat opengaat. Enkel de nooduitgang lijkt bruikbaar, maar is die een optie?

ZITSTAKING

Om 22.07 bereikt kameraad R Alma 2. Hij komt van een groots debat over de toekomst van enkele derdewereldlanden, alwaar hij een constructieve bijdrage leverde. Daar er vandaag geen ramen hoeven te sneuvelen, besluiten wij toch de nooduitgang te gebruiken, met het risico op een afgaand buitenalarm. Niets gebeurt, Kameraad R treedt binnen en een halfuur later bereiken ook Kameraden A, B, C,

R2, S en W het actuele Mekka van de studentenvertegenwoordiging.

Samen debatteren we over de onmiddellijke toekomst van de studentenbeweging en de hiermee gepaard gaande manifestaties, honger- en zitstakingen. Tijdens pauzes houden we achtereenvolgens een bescheiden loopkoers en een ravissante orgie — we spelen ook verstoppertje. Het is al vroeg wanneer we ons te slapen leggen op een niet al te knusse, doch rode bank.

LAWAAI

Omstreeks 06.30u trekt iemand aan ons been. Kameraad R meldt al fluisterend dat hij lawaai heeft gehoord in de keuken. We moeten ontsnappen voor het te laat is. In groep sluipen we naar de achterkant van het gebouw. Plots vervult een hels lawaai Alma 2: in al zijn haast heeft kameraad R een stoel omgestoten. Snel verschansen wij ons in de geïmproviseerde vestiaire. Pas een kwartier later durven we ons hoofd naar buiten te steken: niemand in de buurt. Zonder problemen sluipen we verder naar buiten: opdracht volbracht.

Dit artikel verscheen op maandag 5 mei 2008

De Jeugd van Tegenwoordig

"Iedereen begrijpt zijn eigen teksten"

Een uur voor het optreden van De Jeugd stond reeds menig student te drummen voor de ingang van Het Depot. Willie Wartaal, P. Fabergé en Vièze Fur daarentegen begonnen nog rustig aan hun avondmaal en leken allerminst gehaast.

BET BOSSELAERS & RUBEN
BRUYNNOOGHE |

Veto: Op welk publiek hopen jullie vanavond?

Vièze Fur: «Belgisch publiek! Ik denk wel dat dat gaat lukken.»

Veto: Hebben jullie een officiële website, buiten de MySpace?

Vièze Fur: «Nee, die hadden we wel, maar het kostte te veel moeite. En ik vind dat je even goed met je bek naar ons optreden kunt komen, of onze cd kunt kopen. Je hoeft niet te weten wat ik op dit moment eet, wat ik op dat moment doe, welke schoenen ik eergisteren heb gekocht of welk wijf ik nu weer neem.»

ILLUMINATI

Veto: Wat vat jullie samen als groep?

Vièze Fur: «Eten, liefde en domme dingen. En kip.»

Veto: Op het internet staat dat...

Vièze Fur: «Hoezo, internet? Internet moet je nooit geloven. Internet is van de illuminati.»

Veto: Neenee, maar...

Vièze Fur: «Nee, niks nee. Internet? Wat zeg je nou? Illuminati, niet geloven.»

Veto: Ben je dan niet op zoek naar een huis in Amsterdam zoals op internet te lezen staat?

P. Fabergé: «Vièze zoekt een appartement, geen huis.»

Veto: Een vaak terugkerend fenomeen in interviews met De Jeugd van Tegenwoordig is dat...

P. Fabergé: «Het appartement mag ook in België zijn!»

Vièze Fur: «Ja, een groot huis in Antwerpen, van zo'n 700 à 800 euro per maand, maar dan wil ik wel dat het kanker groot en gezellig is.»

Veto: Waar hebben jullie dat jongetje uit de videoclip van Shenkie gehaald?

Vièze Fur: «Bij de Albert Cuyp, een supermarkt in Amsterdam. Je

koopt hem in blik, dan laat je een bad vollopen met heet water, drie kilo zout erbij, en dat roer je dan. Straf, maar het is echt waar. Dan gooi je dat mannetje erbij en laat je het trekken voor drie à vier dagen, en dan is hij klaar. Dan heb je een Shenkie.»

Veto: Hoe verklaren jullie het succes van De Jeugd van Tegenwoordig bij de Belgen, die amper iets van jullie teksten verstaan?

Vièze Fur: «Het maakt niet uit, want jullie voelen waarover het gaat.»

P. Fabergé: «En dan zoveel mooie mannen! De mensen willen ook iemand om naar te kijken. Noem

eens een lelijk iemand uit België.»

Veto: Maurice Engelen? Regi?

P. Fabergé: «Ja, daar zit toch ook niemand op te wachten. Er is maar één legend uit België en dat is Eddy Wally.»

AARDAPPELETTERS

Veto: Wat vinden jullie verder van de Belgische muziekszene?

P. Fabergé: «Leuker dan in Nederland. Daar wordt alleen maar kutmuziek gemaakt. In België heb je bijvoorbeeld Soulwax, Tim Vanhamel, Stijn en dan die ene van Das Pop.»

Vièze Fur: «In België kun je ook normaal uitgaan en eten. In Nederland niet.»

P. Fabergé: «Dat komt door die nazi's. Die aardappeleters die aan het begin van de vorige eeuw Nederland hebben overgenomen.»

Vièze Fur: «En de illuminati. Maar daar mag ik het niet te lang over hebben.»

MANGA

Veto: Jullie hebben ooit in het voorprogramma van Snoop Dogg gestaan (juni 2005 in de Ahoy in Rotterdam, red.). Betekende dat iets voor jullie?

Vièze Fur: «Naah, hij is wel een goede rapper, maar al die Amerikanen kunnen de kanker krijgen! Hun voorprogramma doe ik niet meer. Dat ligt niet aan hen hoor, ik wil in Nederland gewoon niet als voorprogramma behandeld worden.»

Veto: Hebben jullie een mening over 'de jeugd van tegenwoordig'?

Vièze Fur: «Ik ben al van een tweede generatie, hé. Ik ben opgegroeid met de Turtles en G.I. Joe, en nu hebben ze van die stomme Manga-te-

kenfilmpjes met vrouwen die naakt rondlopen en waarin ze nu al over schoenen beginnen te zeiken. Vroeger ging het om stoere mannen met geweren, paarden die regenboogkleurtjes konden toveren, of gummyberen die in een achtbaan naar een ridderkasteel rijden. Tegenwoordig is het allemaal een soort van. Nou ja, ik hou er niet van.»

TENT

Veto: Wat is nu juist "de tent bakken"?

Vièze Fur: «Ah, de tent bakken. Dat is grappig! Er stond eens een meisje voor de deur van zo'n achttien jaar en ze was wel lekker. Toen zei ik: 'Ik kom de hele tent bakken', waarop zij zei: 'Ja, dat dacht ik al.' De tent bakken, je ziet straks wel wat er dan gebeurt. De tent bakken is gewoon, ja, de tent bakken.»

Veto: Begrijpen jullie je eigen teksten helemaal?

Vièze Fur: «Ja. Iedereen begrijpt zijn eigen teksten. En nu is het interview klaar!>>

(PERSFOTO)

Aftrap van het cultuurseizoen 2009-10

Al passie wat de klok slaat

Studenten stromen van heinde en verre opnieuw in dichte drommen de stad binnen. Trappelend vol ongeduld om wat komen gaat. Omdat 's Leuvens tofste bevolkingscategorie niet enkel bierzuipers maar ook culturele wezens zijn, grijpen de cultuurhuizen van Leuven hun kans om de nieuwkomers meteen te laten zien wat ze allemaal in hun mars hebben. De opening van Museum M vormt de rode draad doorheen de opening van het culturele seizoen 2009-10.

HERLINDE HIELE |

Museum M opent op 20 september zijn deuren en dat zal Leuven geweten hebben. De prestigieuze tentoonstelling

Rogier van der Weyden — De Passie van de Meester moet inslaan als een bom en voorlopig lijkt dat aardig te lukken. De laatste werkzaamheden op de werf van wat het hipste museum

in de wijde omtrek moet worden, werden onder grote publieke belangstelling afgerond en de kaarten voor de tentoonstelling vliegen de deur uit. Een mens zou bijna vergeten dat er tegelijkertijd ook een tentoonstelling loopt van het werk van Jan Verduyck, een grote naam in het Belgische kunstenaarsmilieu. Op vraag van het nagelnieuwe museum maakte hij een overzicht van zijn werk van 1977 tot vandaag.

ONTHEILIGING

Om in de sfeer van heiligheid en passies te blijven, is het dit jaar de abdij van Keizersberg waar 30CC voor de vierde keer op rij een locatieproject organiseert. Op zaterdag 19 september moeten de paters er plaats ruimen voor een zootje ongeregeld van zangers, acteurs, muzikanten, circusartiesten, dansers en dichters. Deze bonte bende komt vanaf 19u de abdij ontheiligen. Bezoekers worden er in de

kloostergangen en de tuin ver-rast op een parcours vol acrobatie, muziek en andere rituelen. Daarna volgt een optreden van slagwerkende trommelaars maar wat daarna volgt is voorlopig nog een goed bewaard geheim. Er werd ons iets in het oor gefluisterd over een "vurige combinatie van klank en licht". Voor vijf euro bemachtig je een ticket en kan je erbij zijn.

Eind oktober breidt 30CC nog een vervolg aan het passieverhaal met het festival De Passie van de Stemmen, een festival rond Vlaamse polyfonie. Saaie klassieke muziek of de uitgelezen kans om je kennis van de muziekgeschiedenis wat bij te spijkeren? Wij zijn wel benieuwd naar wat Capilla Flamenca, Huelgas Ensemble, Zefiro Torna en Graindelavoix in petto zullen hebben.

BIDDEN

Ook het STUK blijft niet afwezig in de stroom van passie die

in het najaar door de stad wordt gejaagd. Op 15, 16 en 17 september is er *Prayer. A human function* van de Duitse choreografe Heike Schmidt. In 2007 was ze al eens in Leuven toen ze het publiek met de mooiste slaapprijes uit de Europese geschiedenis in slaap kwam zingen. Voor haar nieuwe voorstelling sprak ze met mensen uit Leuven, Genk, Peking, Athene en Dresden en vroeg hen waarom en hoe ze bidden. Op basis van de bewegingen die daaruit voortkwamen, maakte ze een dansvoorstelling. Met een ticket voor deze voorstelling krijg je meteen ook korting bij een bezoek aan de tentoonstelling van Rogier van der Weyden.

Meer info vind je op www.mleuven.be, www.30cc.be of www.stuk.be.

(advertentie)

Salsa Latina con Sabor

Lesgevers: Claudia Machuca en Marc (Venezuela -Cuba-Columbia)

-Leuven: maandag 21/9 Beginners 18h50. A : 19h50. Albatros

-Kessel-Lo: vrijdag 25/9 Beginners 19h. Sportcomplex

Ook in Heverlee

Website : www.salsasabrosita.be Tel. 0472/679003-0477/598242

Vrijdagavond

“Welkom thuis”

Door
Christine Laureys

Goedkoopste treintarief nauwelijks gekend

Slechts 1 op 3 kotstudenten gebruikt Campuskaart

Na de verhoging van de treintarieven vorige week mailde de dienst Mobiliteit van de K.U.Leuven alle studenten met info over de de Campuskaart. En terecht, zo blijkt, want hoewel deze kaart al snel tien keer goedkoper is dan de Go Pass, maakt een flink deel van de kotstudenten er nog geen gebruik van.

RUBEN BRUYNNOGHE &
CHRISTOPH MEEUSSEN |

In 2004 onderzocht de K.U.Leuven het mobiliteitsgedrag van 1000 studenten. Uit de steekproef bleek dat een heel deel van de kotstudenten met de trein gaat, maar dat het openbaar vervoer op middellange afstanden het nog steeds moet afleggen tegen de auto. Opvallend is ook dat meer mensen terugreizen per trein dan heen, respectievelijk 71 en 56% — we lijken op zondagavond nog graag af te hangen van onze ouders.

Als gekeken wordt naar de knelpunten om het openbaar vervoer te nemen, haalt bijna een vier-

de de 'te hoge tarieven' aan als medebeslissende factor en scoort de optie 'gratis of goedkoper vervoer' het hoogst als naar mogelijke suggesties wordt gevraagd.

CAMPUSKAART

Een van de manieren om studenten aan te sporen meer gebruik te maken van de trein, is de campuskaart. Het jaar volgend op de enquête kregen de gebruikers ervan nog een flinke extra korting, waardoor verplaatsing per trein nog populairder wordt.

Dat gebeurde echter nog niet in die mate dat vandaag elke treinreizende kotstudent de campuskaart gebruikt, wat duidelijk werd

toen de NMBS eind vorig jaar een beeld opmaakte van al wie naar Leuven reist met wat soort biljet. Zo becijferde de NMBS dat 9200 mensen 'Leuven' op hun kaart hebben staan, een getal dat erg laag uitslaat tegenover de 28.000 kotstudenten die Leuven rijk is. Hoewel we rekening moeten houden met kotstudenten die met de bus komen of die in Leuven zelf wonen, is het opzienbarend dat zo weinig mensen de campuskaart gebruiken, afgaand op het feit dat volgens de enquête minstens 60 procent met de trein komt. Blijkbaar zijn er dus nog een hele hoop studenten die wel met de trein komen, maar toch nog kiezen voor een ander tarief.

Onterecht, zo mag blijken uit enkele voorbeelden. Wie van en naar Kortrijk reist, betaalt met de Go Pass het standaardtarief van 10 euro (€5/rit). Gebruik je echter de

Campuskaart, dan betaal je slechts €3,08, (€1,54/rit). Dat is maar liefst drieënhalve keer goedkoper. Woon je in het Antwerpse, dan betaal je slechts €1,80 (€0,90 per rit). Echt goedkoop wordt het voor de Aarschottenaar. Hij of zij betaalt slechts €0,88 per week, ofte een schamele 44 cent.

LIJN

Ook busritten in Leuven hoeven je overigens niet al te veel te kosten. Niets zelfs. Studenten ontvangen bij inschrijving een gratis buspas waarmee ze door de hele stad kunnen cruisen. Zo blijft er meer geld over voor pintjes. Of voor een roosje voor je vriendin. Maar vooral voor pintjes.

FIETS

Voor zij die niet met de bus willen rondrijden doorheen, kunnen ze het leger van fietsers vervoegen.

Als je je met de fiets wilt verplaatsen, let dan vooral op dat je fiets voldoet aan de wettelijke voorwaarden, lees; verlichting heeft. De Leuvense politie staat immers altijd paraat om de onschuldige student een boete te geven van enkele tientallen euros. Ook foutparkeren kan je in de problemen brengen. Hoewel Stad Leuven de laatste jaren een aantal autoparkeerplaatsen heeft omgevormd tot fietsrekken en een nieuwe stalling onder het station heeft aangelegd, is er nog steeds een nijpend tekort aan plaats.

Als je geen fiets van thuis wilt meebrengen, kan je altijd eentje huren bij Velo voor slechts €64 voor twaalf maanden. In de toekomst ga je mogelijk zelfs kunnen kiezen tussen een fiets of een lijnbus.

Dit artikel verscheen op maandag 9 februari.

Stadsgenoten: Romigeuners

“Honger? Dat ervaren we week na week”

Leuven huisvest meer dan 150 nationaliteiten. Daaronder studenten, maar ook mensen die min of meer duurzaam met de stad verbonden zijn. De Romzigeuners hebben wel een zeer speciaal statuut. Wij trokken naar het woonwagenvak om die eeuwige reizigers te leren kennen.

ERIC LAUREYS |

Wie al eens tijdens de treinreis van Leuven naar Brussel links uit het raampje staarde, heeft het Leuvense zigeunerkamp vast al eens gezien. Vanuit een tweedeklassécoupé verwondert de treinreiziger zich over die lappendeken aan caravans, geprangd tussen een drukke spoorlijn, rookbrakende fabrieken en de onwelriekende Dijle. Samen met Lissa van de integratiedienst van de stad Leuven staken we het Dijle-

cigarette?” Ons beste Frans had moeite om de hele namiddag lang gefocust te blijven.

LA PLACE

De Leuvense Rom zigeuners zitten op het woonwagenterrein sinds 2000. Daarvoor verbleven ze op terreinen in de buurt. Bijna allen zijn ze Belg. “Ik ben Belg en voel me Belg,” vertelt Jimmy gedecideerd. Hij is de leidersfiguur van het woonwagenterrein — of *La Place*, zoals hij het zelf noemt. “En we zijn

Vlaamse zorgverzekering bijvoorbeeld niets te maken willen hebben.”

Geld en het tekort eraan. Het loopt als een rode draad doorheen al de gesprekken die we voeren. “Het is elke maand krabben, krabben en nog eens krabben om rond te komen. Ik ben helemaal niet te beroerd om dat toe te geven”, aldus Luludja, de oudste bewoonster van *La Place*. “Weet je dat bijna elke familie hier acht kinderen heeft? Probeer maar eens acht monden te voeden als je moet rondkomen met de habbekrats van het OCMW. Niemand hoeft ons te vertellen wat honger is, we ervaren het week na week.” Bij Luludja is het geldgebrek schrijnend. Elektriciteit moet ze betalen met een voorafbetaalde kaart. En dan nog komt er slecht zes ampère uit de verdeelkast. Verwarmen gebeurt met een stinkend petroleumkachelletje. “Ik heb het aan mijn hart. Deze kachel is een gesel voor mijn gezondheid. Maar ja, de elektrische verwarming werkt niet meer door dat gedoe met die kaart.”

ANALFABETISME

Voor elke caravan die Lissa bezoekt, heeft ze een stapeltje post mee. Allemaal facturen uiteraard. “Het grote probleem is dat de meesten niet kunnen lezen of schrijven”, klaagt Lissa. “Vergeleken met de jonge tijd van de oudere zigeuners is de maatschappij pakken complexer geworden. Als je analfaab bent, is het aartsmoeilijk mee te draaien in de maatschappij. De

mensen vragen me telkens welk bedrag er in de brief staat en wie de afzender is.” Hoe luider het gezucht en geklaag, hoe hoger het te betalen bedrag, merken we.

“Naar school gaan is belangrijk”, meent Jimmy. “Zo kunnen onze kinderen en kleinkinderen een eigen job kiezen.” Zelf volgt hij met enkele andere mannen van middelbare leeftijd een cursus Nederlands. “Dat moet van het OCMW. Anders krijgen we geen uitkering. Weet je, het is niet vanzelfsprekend een nieuwe taal te leren als je wat ouder bent.”

BRONX

Je zou het woonwagenvak de Bronx van Leuven kunnen noemen. Het is als een getto. 120 mensen wonen er dicht op elkaar en het leven is er intens. Onder elkaar spreken de Romzigeuners het Romanesj. Het taaltje heeft iets zuiders en broeierigs. Ze zijn eerlijk en gastvrij. Nergens ontbreekt het ons aan koffie en de uitnodigingen om te blijven voor het avondmaal zijn moeilijk af te slaan. Met Lissa geraken we aan de praat over religie. “Wij zijn allemaal gelovig, evangelische christenen. Minstens een keer per week gaan we naar Brussel waar we onze eigen Gitan voorgangers hebben. De mensen die kunnen lezen, vertellen me wat er in de Bijbel staat. Ik denk dat al het goede van God komt. Onlangs vertelden de dokters me dat ik levensbedreigend ziek was. Wel, we hebben er samen voor gebeden en

nu ben ik genezen. De dokters in Gasthuisberg trokken nogal ogen.”

KRAKKEMIKKIG

Het bestaan in het zigeunerkamp lijkt ons allesbehalve benijdenswaardig. Naast de slecht gekozen locatie zijn ook de sanitaire installaties in krakkemikkige toestand. “Dat klopt,” bevestigt Lissa. “De stad heeft niet bepaald het beste materiaal gebruikt. Maar een aantal weken geleden was het nog erger. De groendienst was in geen acht jaar langsgeweest. Ik heb lang moeten onderhandelen, maar nu liggen de beplantingen er weer bij zoals het zou moeten. Je kan echter vraagtekens plaatsen bij het respect dat het stadsbestuur voor deze mensen opbrengt. Maar, er beweegt vanalles in de goede richting.”

Hoop op een betere toekomst klinkt bij de jongere generatie. Milosh studeert bedrijfsbeheer en wil graag een handelsfirma oprichten. Ook andere jongens zijn vol verwachting over hun toekomst. “Zij moeten natuurlijk wel naar school, dat is niet altijd even gemakkelijk,” aldus Lissa.

“We zullen echter altijd zigeuners blijven. Ik zal met iemand van ons trouwen en het reizen zit ons in het bloed. Zigeuners zijn echte Europeanen. Wij zijn een volk zonder grenzen. Wij komen overal en iedereen is bij ons welkom,” besluit de negentienjarige Milosh.

Dit artikel verscheen op 24 november 2008.

“Zigeuners zijn echte Europeanen. Wij kennen geen grenzen”

bruggetje over en keken samen met de Leuvense zigeunerpopulatie naar de voorbischuivende dubbeldeks-treinen.

Met een klein en verwonderd hartje worden we in de eerste caravan achtergelaten door Lissa. “Ik kom jullie straks wel halen,” klinkt het weinig bemoedigend. Drie rokende mannen bekijken ons ietwat achterdochtig. “Een interview? Wij hebben niets te melden of te klagen. Gewoon wat praten? Dat kan. *Une*

oek Gitans. Zigeuners, zwervers, of hoe je ons ook wilt noemen. Het zigeuner-zijn, dat geraak je nooit kwijt. Nationaliteit is een kwestie van de juiste papieren. Zigeunerschap, dat zit in je hart.” Lissa nuanceert: “Ze kennen de rechten die ze hebben als Belgisch staatsburger. Als ze iets kunnen verkrijgen van de staat zullen ze veel trammelant maken. Wanneer ze echter betaalverplichtingen hebben, klinkt het plots dat ze zigeuner zijn en met de

Beeldenstorm: De Kever

De Kevergengeneratie

De standbeelden van Leuven hebben meer te bieden dan een artistieke streling voor het oog. Achter vele beelden zit een interessant verhaal of een onverwachte geschiedenis. Deze week bogen we ons over een van de meest controversiële kunstwerken die de stad rijk is. Bejubeld en verguisd: de kever.

HERLINDE HIELE & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Voor vele generaties studenten was het Ladeuzeplein het plein van de universiteitsbibliotheek, het pronkstuk van de stad. Anno 2004 vond echter een ingrijpende verandering plaats in het leven van menig Leuvenaar en zag een nieuwe generatie studenten het licht: die van de kever. Plots werd deze nieuwkomer het symbool van de stad en was hij naast het Ladeuzeplein ook te bewonderen op de agenda's en plastic zakken waarmee aan de start van het academiejaar zowat elke eerstejaarsstudent over straat loopt.

Iedereen heeft er wel een mening over, sommigen vinden het een artistiek hoogstandje, anderen vinden het de naam kunstwerk onwaardig. Maar waar komt hij eigenlijk vandaan?

FABRE

In 2000 sloegen de universiteit en het stadsbestuur de handen in elkaar om naar aanleiding van het 575-jarige jubileum van de K.U.Leuven een kunstwerk te creëren. Hiervoor werd beroep gedaan op niemand minder dan internationaal gerenommeerde artiest Jan Fabre, die wel vaker kevers in zijn kunstwerken verwerkt, denk

maar aan een van de plafonds van het koninklijk paleis dat hij volledig met kevers bedekte. Het materiaal voor deze beetle on a needle werd speciaal ontwikkeld door een groep ingenieurs. Het eindresultaat is een mix van verschillende polyesters die een 2,3 meter lange kever waarheidsgetrouw vormgeven boven op het technisch hoogstandje van een 23 meter lange naadloos aan elkaar gelaste stalen priem. Samenwerking over de grenzen van de kunst en wetenschap.

SYMBOLIEK

Over de symboliek van de kever bestaan verschillende theorieën. Volgens sommigen staat ze net als de scarabee in het Oude Egypte symbool voor verandering en wedergeboorte. Een dode kever zou dichtgeklapte vleugels en poten moeten hebben, dit exemplaar heeft de vleugels uitgeslagen en de poten gespreid. Een ander element afkomstig uit de Egyptische beschaving is dat het geheel doet denken aan een obelisk, die voor de deuren van de tempels — in dit geval de stadsbibliotheek — plachten te staan. De naald is daarbij een weerspiegeling van de toren van de bibliotheek. Zelf noemt Fabre zijn kunstwerk Totem, omdat het een plek is waar mensen samenkomen, bijvoorbeeld op marktdagen of tijdens Leuven Kermis. De kever zou tegen het hemelgewelf geprikt zijn, gericht naar een horizon van vernieuwing. Een mens wordt er zowaar lyrisch van.

Een misnoegde student in de straat ziet er ook een grote portie

(PIETER DECLERCK)

ironie in. “Ik hoorde dat dit een ode aan de wetenschap was. De onderzoeker prikt zijn vondsten vast in zijn verzameling om ze beter te bestuderen. Ze vergroten zo'n beest dan wel 1000 keer, zodat je het beter kan zien. Maar dan spietsen ze

dat beest op een naald 20 meter de hoogte in. Mooi is dat!”

Dit artikel verscheen op 9 februari 2009.

**AD
FUNDUM**

**Elke
werkdag
tips en
info voor
de
student**

MIX FM

102.6 Leuven

106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

KULEUGEN

augustus 2009 — jaargang 5 — 2009-2010 — extra nummer — www.kuleugen.be

“Erger dan Sudan of Zimbabwe.”

Nu het nieuwe academiejaar van start is gegaan, zoeken studenten wederom hun spullen bijeen. We hebben het over bestek, een fiets, leuke posters, maar vooral over de boeken voor het nieuwe jaar. We kregen dan ook opnieuw een stormloop in Acco.

De rijen van aanschuivende studenten in Acco zijn geen onbekend zicht. Ieder jaar groeit de massa studenten echter exponentieel en dit was een van de grote redenen om drie jaar geleden te verhuizen naar een nieuwe stek. Dit was echter geen fundamentele oplossing en nu kampt Acco met hetzelfde probleem.

“Het loopt meer dan fout, het loopt volledig uit de hand,” vertelt Mark Laroux van het Belgische Rode Kruis. “Onze mensen vonden studenten die gekweld waren door ondervoeding, uitdroging en verstikking. Dat er nog geen mensen vertrappeld zijn, is een wonder!” vult Laroux aan. In het rapport van de VN lezen we 359 gewonden met een piek van 98 op woensdag 24 september. “Dankzij onze noodhulp van water en voedselpakketten konden we de situatie tegen donderdag min of meer stabiliseren.”

Laroux: “Doordat de rijen slecht georganiseerd zijn, de kassa's zich allemaal aan één kant van de winkel bevinden (waardoor de mensen elkaar kruisen) en de kleine stoep vooraan, belandt men in een stroomversnelling. De druk en temperatuur op die plaatsen is enorm en juist daar gaat het fout.” En dit alles zou makkelijk kunnen worden opgelost door één kassa (die toch beschikbaar is) extra te openen.

Acco zelf ontkent alle betrokkenheid en zegt dat ze alles doet om de ongelukken te vermijden. Bij Frank Vermeiren, professor in de Onreglementaire Economische procédés, horen we een gans ander verhaal. Volgens Vermeiren houdt Acco zelf de drukte in stand: “Ze bestellen bewust te weinig exemplaren waardoor studenten met één boek de winkel verlaten en verplicht worden bijna dagelijks terug te keren. Heel de winkel is hieraan aangepast, ze willen de mensen constant verleiden met impulsaankopen. Door dit te doen schrikken ze de mensen af die niet willen aanschuiven. Deze mensen komen dan later in het jaar terug waardoor Acco een continue inkomstenstroom creëert.”

De beide heren zijn het erover eens: “Acco is erger dan Sudan of Zimbabwe. De mensen worden door Acco belogen en aan hun lot overgelaten. Acco speelt haar monopoliepo-

sitie uit en doet aan klantenbinding met haar aandelensysteem. De mensen worden verplicht te lijden. In Zimbabwe of Sudan kan men nog vluchten, aan Acco kan je niet ontsnappen.”

Proficiat, ...

Beste Alma, je verdient een groene kaart. Ik wil je graag een complimentje geven omdat :

* Haha, opnieuw rode kaarten?

Datum : 10/10/08 Restaurant : Alma...1...

Opmars tegen Kinopolis

In de strijd om de euro van de filmkijker slaan de Studio's een nieuwe richting in. Ze stappen af van de hedendaagse blockbusters en brengen alternatieven voor de meerwaardezoeker. Elke week, zolang de voorraad strekt, publiceren ze op deze pagina hun *feature* van de week.

MARC VERVENNE
VEERLE DOBBELAERE

SP
RECTOR

GEBASEERD OP EEN WAARGEBOUWD VERHAAL

Foutje, ...

Beste Alma, ik geef je een rode kaart. Ik heb tijdens mijn bezoek genoteerd dat dit wel beter kan :

* De prijzen... * Beil verloren op plekken
* te weinig spogheth-saus...
* Nazi-collekjes + sp. Nazi niet politiek correct
* Ook al geef je de saus een andere, het blijft dezelfde saus
* waar is de glimlach een de kassa?

Datum : 10/10/08 Restaurant : Alma...1...3

Poëzietijd

(ontspannen in de
KULEUGEN)

Beste agent,
We zien u heel frequent
Opletend en erg attent
Verscholen zitten op uw krent
Zoekend achter menig vent
Die met de fiets wat ongewend
De misse straat verkent.
De boete die u hem toekent
Is menig student niet onbekend
En vaak overdreven en decadent.
Men vraagt zich af, heel latent,
Of u als kind iets werd miskend
Of dat u te veel werd “verwend”
Waarvoor u emotioneel ten end
En mentaal totaal kapot bent.

Fata Morgana terug met wintereditie!

Burgemeester Louis Tobback daagt Leuven uit:

- 1) Sorteert je PMD één week juist
- 2) Eet een lekkere maaltijd in Alma
- 3) Koop een boek in Acco in minder dan vijf minuten
- 4) Voetbal eens met een voetbal en niet met vuilniszakken
- 5) Laat LOKO efficiënt vergaderen

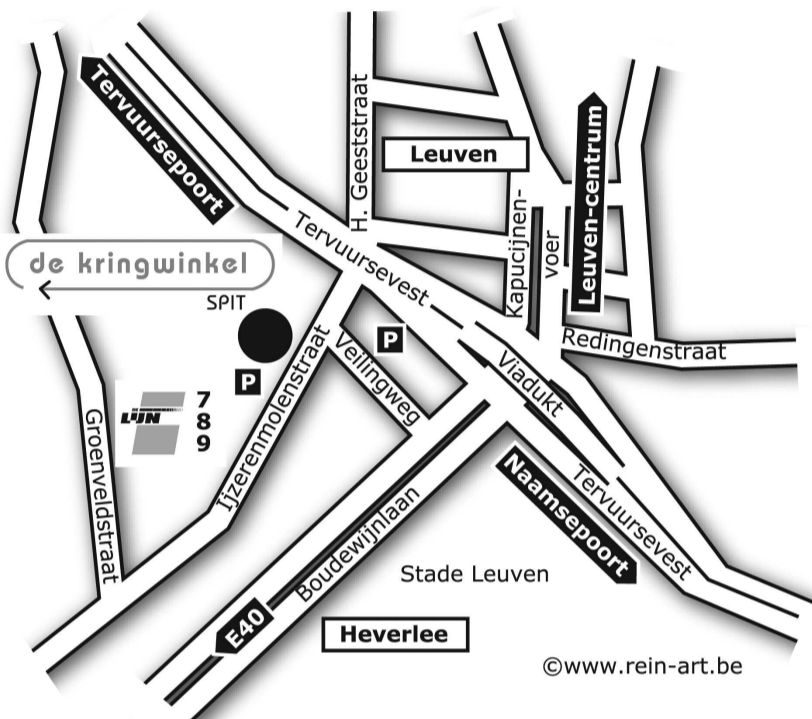
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Alma studentenrestaurants: The (m)eating place!

Den Alma

Alma 1, Tiensestraat 115, Leuven
Alma 2, E. Van Evenstraat 2C, Leuven
Alma 3, Steengroevelaan 3, Heverlee

Alma Resto's

Gasthuisberg (onderwijs en navorsing),
Herestraat 49, Heverlee
Pauscollege (Mensa), Hogeschoolplein 3,
Leuven

Alma Cafeteria's

't Academisch Kwartier, Tiensestraat 41,
Leuven
De Spuyse, Tervuursevest 101, Heverlee
De Moete, Celestijnenlaan 200 P, Heverlee

Of op onze webstek www.alma.be voor meer
info over adressen, openingstijden, menu, ...

volwassenenonderwijs
www.cvoleuven.be
016 31 99 20 - info@cvoleuven.be

NIEUW voor anderstaligen: NT2@pc - NeX (Nederlandse expressie, communicatie en cultuur)

Frans - Italiaans - Russisch - Pools - Spaans - Engels - Duits - Arabisch - Italiaans voor op reis - Autocad
bedrijfsgericht Frans - Nederlands / néerlandais / Dutch / NT2 - computercursussen - bedrijfsbeheer
grafische opleidingen op pc - boekhouden modulair (Hoger BeroepsOnderwijs / graduaat) - lerarenopleiding
rechtspraak modulair (Hoger BeroepsOnderwijs / graduaat) - administratief bediende en onthaal
management assistant - Tweedekansonderwijs

(advertentie)

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 36 - Extra Nummer
Augustus 2009

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Maud 'dikke kater' Oeyen

Redactiesecretaris & V.U.:
Jeroen 'dafalanneke halen' Deblaere
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Redactie:
Ide 'terrasjes doen' Smets, Herlinde 'achterstand inhalen' Hiele, Christine 'job afpakken' Laureys, Joachim 'snor afscheren' Beckers, Remy 'pendelen' Amkreutz

Medewerkers:
Ruben 'schooien' Bruynooghe, Roel 'receptiehoppen' Moeurs, Ken 'sigaren roken' Lamberts, Jelle 'doctoreren' Dehaen, Eric 'zieltjes bekeren' Laureys, Christoph 'naar het journaal kijken' Meeussen, Bet 'op de pot zitten' Bosselaers, Els 'op veto rondhangen' Dehaen, Geert 'uitslapen' Janssen, Jeroen 'niks' Baert, Xavier 'streven' Vankeirsbulck, Jurgen 'twister spelen' D'Ours, Simon 'chillen' Horsten, Frederik 'foto's maken' Herregodts, Robin 'bv's spotten' Broos, Nathalie 'stadsparkje leggen' Hoes, Steffi 'cursussen kopen' Lambrechts, An 'buspas ophalen' Lens, An 'papieren in orde brengen' Moerenhout, Ward 'pokeren' Neyrinck, Sander 'de marathon lopen' Raeymaekers, Wim 'boete krijgen' Driessen, Pieter 'een dutje doen' Declercq, Tom 'zakenlunch' Demeyer

DTP:
Ruben Bruynooghe, Jeroen Deblaere, Christine Laureys, Maud Oeyen, Roel Moeurs

Eindredactie:
Maud Oeyen, Jeroen Deblaere & Ruben Bruynooghe

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
7000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (wat doe jij in de eerste week?, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgevoijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kalender |

Volgende data kunnen alvast worden aangestipt in uw hippe en gloednieuwe K.U.Leuven-zakagenda!

Start Leuven kermis
maandag 7 september
Ladeuzeplein en Hooverplein

Opening academiejaar Leuven
maandag 21 september
Loop mee in de plechtige stoet der togati.

Opening academiejaar Kortrijk
dinsdag 22 september

Studentenwelkom
donderdag 24 september
Infomarkt en optredens op de Grote en de Oude Markt.

24 urenloop
dinsdag 20 en woensdag 21 oktober
De Leuvense kringen nemen het tegen elkaar op: wie is het snelst en wie bouwt het mooiste standje? Sfeervolle markt met drank- en eetkraampjes.
Universitair Sportcentrum Heverlee (Sportkot)

LOKOfotion
donderdag 12 november
Groots evenement met vele artiesten in verschillende zalen.

Minisudoku* |

	5	8	7		6		9	1
					4	7	2	6
	2			9	3		5	4
5		7			2			
		3				2	4	
			6		1			5
1	7					4	8	2
8	4		5				3	9
			2	4		5		7

Quote van de week:

"Mmm, wat een windje"
(M.O..)

Minisudoku*** |

3				2	6			
		6			5			
								9
			5			2	6	
6			2	1				
2	5		7	9				
8	1			2	4			
	6			4	7	8	3	1
4	9	7						

MEDEWERKERS VAN DE WEEK

RUBEN BRUYNNOOGHE
& **ROEL MOEURS**

Quote van de week:

"Veto is een homoblad"
(J. Boonen, Voorzitter LOKO)

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Minisudoku*** |

1	e	ε	θ	ς	τ	8	ε	4
θ	ς	τ	4	ε	8	1	ε	e
4	ε	8	ε	e	1	θ	ς	τ
ε	θ	1	ς	8	4	τ	e	ε
8	4	ς	ε	τ	e	ε	1	θ
ε	τ	e	1	ε	θ	4	8	ς
ς	8	4	e	θ	ε	ε	τ	1
e	ε	θ	τ	1	ε	ς	4	8
τ	1	ε	8	4	ς	e	θ	ε

Minisudoku*** |

4	θ	1	3	1	8	ε	ς	e
ε	e	ς	θ	4	1	8	3	1
8	1	3	e	ε	ς	4	θ	1
ς	ε	8	1	e	θ	1	4	3
e	3	4	ς	8	1	θ	1	ε
θ	1	1	ε	3	4	ς	e	8
1	ς	ε	4	1	3	e	8	θ
1	4	e	8	θ	ε	3	1	ς
3	8	θ	1	ς	e	1	ε	4

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al 29 jaar **praktische opleiding** van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag **8 oktober 20u.**

(lokaal Soc. Wet., Van Evenstr.)

M.m.v. Kr. Bonneure (VRT), St. Coninx (filmregisseur), L. Defour (tv-drama), H. Devroe (WEL), prof. G. Meesters (Univ. Liège), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via **016/22.93.24** of **http://uwel.allegro.be**

WEL geeft ook het gelijknamige literaire tijdschrift uit en organiseert drie wedstrijden.

“I’m no American, I’m a Vlaming”

Vrijen, sporten en optreden. Voor die drie zaken tekent Raymond van het Groenewoud eeuwig als het moet. De eerste twee zaken vermijdt hij op het podium, voor het laatste kon u vorige maandag terecht in Doc’s Bar. Het is er niet groot, doch geknipt voor het nieuwe concept dat de man momenteel uittest.

HERLINDE HIELE & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Veto: Wat heeft u overhaald om in Doc’s Bar te komen spelen?

Raymond van het Groenewoud: «We spelen al lang met de idee om een soort rock te spelen met een erg sober gezelschap, nu met twee gitaristen, een bas en drummer. Vanwege onze grote honger om te spelen en de specifieke vraag ernaar, besloten we erop in te gaan. Het viel overigens gemakkelijk te linken aan een tweede optreden.»

Veto: U heeft ‘honger’ om te spelen?

van het Groenewoud: «Ja, er is veel zin om op een heel bestudeerde manier die zogenaamde rockbezetting te hanteren. Als je goed let op de wisselwerking tussen de instrumentalist, zie je dat dat goed gaat. Soms voel ik me net als zo’n laboratoriumgast. We zouden dan als gasten van zestien jaar er alles uit kunnen rammen, maar toch spelen we vrij beredeneerd. Op repetities althans, want op het podium hoeven mensen niet te kijken naar laboratoriumgasten.»

Veto: Doen in de sobere bezetting de gewoontelijke bandleiden mee?

van het Groenewoud: «Dat is een andere romance in het verhaal. Na talloze projecten begin ik te ontdekken dat ik graag iets wil om op terug te vallen voor de rest van mijn leven. Je kan zoiets niet bestellen, maar het is een visioen. De bassist en de drummer willen alvast wel mee op de reis.»

«Ik kan ook thuis bij mijn piano zitten wachten op liedjes tot aan een optreden, maar dan is de natuurlijkheid van dat procedé verloren. De bassist en de drummer zeggen: “We zullen zorgen dat we uw 400 liedjes kennen en we zullen dan vrij zijn.” Dat zijn dan al drie mensen. Dan denk ik dat we eventueel nog wel flexibel zijn naar de vierde man, dat is dan meestal een solist. Zo’n droom werk ik momenteel uit, maar het is er een van lange adem.»

ZO LEKKER

Veto: Is het mogelijk om al die 400 nummers om te zetten naar rock?

van het Groenewoud: «Het is rock tussen aanhalingstekens. De instrumentatie associeer je met rock, maar voor de rest zullen de interpretaties verschillen. Het nummer *Het is zo lekker*, catalogeer ik als amateur als salsa, maar we geraken ermee weg en dat vind ik interessant. Het is voor mij een droom om verschillende grenzen te doorbre-

“Je dacht zogezegd kritisch na maar dan bleek dat je maar op één manier kritisch kon nadenken”

ken en niet enkel datgene te spelen wat er van de instrumenten wordt verwacht. Al zijn dat maar gedachten.»

Veto: Is dat een doorbreken van grenzen doorbreken à la Frank Zappa?

van het Groenewoud: «Ik zag hem een keer met flink wat mensen, maar hij speelde wellicht ook wel

met een kleinere bezetting. Zappa speelde wellicht meer met moeilijke structuren en voornamelijk door zijn vele solo’s. Dat doe ik zelf niet, gewoon omdat ik de capaciteiten er niet voor heb. Ik probeer mijn projecten zo te houden dat ik lijk te ‘kunnen’ soleren.»

VISIOENEN

Veto: U maakt het uzelf niet gemakkelijk door steeds uw muziek opnieuw uit te vinden en niet terug te vallen op wat u al bereikte.

van het Groenewoud: «Nee, maar dat komt door visioenen hé. Je hebt daar last van of niet, en ik heb er last van. Al is dat een valse manier om het negatief uit te drukken, want ik ben er natuurlijk blij mee en ik probeer elke droom ook wel waar te maken. In de wetenschap

ik weet dat dat afremt. Ik ken ook de verhalen van mensen die eigenlijk toch dit of dat willen doen, maar dat ze het dan toch niet doen, “want wie weet wat de mensen zouden zeggen”. Het aloude verhaal eigenlijk. Ik heb ooit nog zo’n schoonfamilie gehad: “wat zullen de mensen zeggen?” Als je daarmee zit, geraak je niet uit de startblokken.»

Veto: Hebben beginnende muzikanten vandaag meer angst, denkt u? Had u die vroeger?

van het Groenewoud: «Beginnen is moeilijk. De universele stelling zegt dat er niemand is die op u wacht, er is niemand die naar u uitkijkt. De mensen verrast doen opkijken is dan ook aartsmoeilijk.»

Veto: Gaat u in deze veranderende wereld overigens een nieuwe Weg met Amerika schrijven?

van het Groenewoud: «Stel u voor! Nee, voorlopig speel ik het zelfs niet meer. Daarvoor swingt het niet genoeg. Als ik te lang moet werken om iets goed te krijgen, dan laat ik het soms gewoon liggen. Het is wel

dere identiteit. Wanneer je het anders wil doen, ben je voor je het weet de rechtse, *geitenwollensokkendragende* Vlaming en dan denk je ook: “Laat maar, dat is me allemaal te bagger.” De wereldconomie kan ik niet adequaat bespreken maar intuïtief voel ik wel dat het

alternatief.»

KLOOTJESVOLK

«En dat vind ik ook triestig, iemand die zich afkeert van de mainstream die heet dan alternatief. Dat was altijd het rotte in mijn leven. Mijn ouders waren politiek links maar dan

“Er is niemand die op u wacht, er is niemand die naar u uitkijkt”

niet enkel de Amerikanen zijn bij de twaalf rijksten ter wereld, maar ze zitten er wel bij. Alles willen regelen, macht hebben. Naar de letterlijkheid is het dom om dat lied *Weg met Amerika* te noemen, maar ik had eens zin om me zo te smijten.»

Veto: U spreekt ook van een onevenwichtige balans tussen het Engels en het Nederlands?

van het Groenewoud: «Ik ervaar dat als verstikkend en zo modieus.

merkte ik dat daar ook een verlangen naar uniformiteit uit voortkomt dat zelfs nog fanatieker aanwezig is dan bij de mainstream. Je denkt zogezegd kritisch na maar dan bleek dat je maar op één manier kritisch kon nadenken, namelijk zoals de rest van de groep. Daarvan heb ik veel meer hartzeer gehad dan van het zogenaamd domme klotjesvolk, die hebben minder dat fundamentalistische,

(CHRISTOPH MEEUSSEN)

dat zoiets nooit 100 % lukt natuurlijk, maar het is leuk om te leven.»

«Overleven is ook belangrijk, maar dat is al sinds 1977 geen probleem, waardoor ik er ook niet te veel angsten rond heb. Dat helpt ook hoor. Hoe zeggen ze dat weer al? “De vrees bewerkstelligt het gevreesde.” Dat vind ik een zeer mooie zin, een boutade. En nogmaals, daar heb ik dus geen last van. Ik

grappig dat je dat zegt, want ik ben ook nog naïef genoeg om te geloven in een evolutie die er met de nieuwe president kan zijn.»

«Het is allemaal ook symboliek, mijn tekst is geen absolute weergave van de absolute werkelijkheid. Het is meer een sfeerteekening waarmee ik me amuseer. Er zijn wel dingen die ik staande hou, maar het zou nu minder gepast zijn. Onlangs vond ik nog volgende werktekst terug: “*Because I’m no second rate English man, because I’m no American, I’m a Vlaming*” (*lacht*). Het was zo grappig dat ik er iets mee moest doen, iets dat misschien ook beter houdbaar is dan wat ik toen heb gesteld.»

«Nu, ik zit in een omgeving waar iedereen denkt dat hij *cool* is door het woord *cool* te zeggen. Overall is een Angelsaksische invloed, via de computertaal of via de reclametaal, allemaal slogans. *Oneliners*, ook weer zo’n woord. Niet dat dat niet mag, maar ik vind de verhouding zo slecht en dat durft mij wel eens storen. Het is erg triest in Vlaanderen wanneer iemand naar z’n identiteit zoekt via een an-

Tom Barman bijvoorbeeld, die — dacht ik — via zijn vader Engelse roots heeft. Alles wat natureel is herken je natuurlijk wel, maar alles wat poseren is, zoals iemand die zichzelf sociaal een plaats wil geven door middel van modemiddelen zoals het nonstop gebruiken van het Engels — dat vind ik zo arm.»

«Iedereen mag natuurlijk zijn zin doen maar ik mag dan ook eens zeggen “Jongens, ik krijg er een punthoofd van”.»

«Dat slecht Engels herken ik trouwens ook. In mijn generatie keken we veel naar westerns, zo tussen 6 en 14 jaar, waarna we dan cowboys speelden, zo met pistolen. Daar is niets op tegen, maar je bent natuurlijk geen echte cowboy. Ik vind dat net hetzelfde. Wanneer je daarna naar plaatjes luistert en je wilt alleen maar zo zijn dat je er zelfs je moedertaal voor verlaat, dan wil je ook zo iemand zijn. Ze zouden je uitlachen als je op je achttiende op een paard door de stad rijdt en *pangpang* zegt, godzijdank. Maar dat gebeurt niet wanneer je “*I don’t care*” zingt vanaf je eerste liedje op het podium. Dat is zogezegd

die zijn onschuldiger. Zij kijken naar Blokken, nog naar een tv-show en gaan slapen. Zij leven en laten leven. Wat een thema! (*lacht*)»

Veto: U spreekt van eeuwige vermoeidheid?

van het Groenewoud: «Vrijen, sporten en optreden, daar kan je me eeuwig op afsturen, maar van alles wat daarbuiten valt, zou ik soms het liefst op bed gaan liggen. Mensen vragen me hoe ik dan bijvoorbeeld zeven uur lang op de Gentse feesten optreed. Ik denk dat ik onbewust energie opspaar om te vrijen, te sporten en voor optredens (*lacht*)».

Veto: In het liftboypakje dat u vaak aanhebt, lijkt u inderdaad onvermoeibaar.

van het Groenewoud: «Dat noem ik de Bart Peeters in mij die is opgestaan. Het is een concept zoals een ander, maar ik wist wel dat als ik er aan begon, ik er verder mee moest en het doen verkopen. Het is leuk om te doen, wellicht ook als het voorbij is, maar nu voorlopig: we zien wel.»

Dit artikel verscheen op maandag 2 maart 2009.